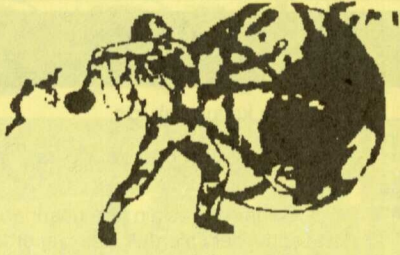

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

MAYIS 2003, Yıl 7 Sayı: 96 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

BARIŞ HALKIN İKTİDARIYLA GELECEK

- HALK KAPILARI AÇTIRDI
- 1 MAYIS'I ORTAK KUTLADI
- ANCAK BARIŞ HALA GELMEDİ

Başyazı

Halk Hareketinin Başarısı ve Dolaşım Özgürlüğü

"Partimiz, Kıbrıs işçi sınıfının yakınlaşmasını sağlamak için barış anlaşması gerçekleşene kadar beklemek gerektiğine inanmamaktadır. Her ne kadar, güneyin ve kuzeyin savaş kışkırtıcı burjuva yöneticileri, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda bencil çıkarlarını bir türlü uzlaştırıp anlaşamamakta ve savaş hazırlıkları yapmaktaysalar da, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda bir anlaşmaya varmadan da, halkımızın dolaşım özgürlüğünü ve ziyaret hakkını yerine getirebilirler". (KSP Programı, Çalışma Yöntemleri ve İçeriği).

Sınırların açılması ve serbest dolaşımın sağlanması kendiliğinden gelmiş bir olay değildir. Halkımızın

çözüm ve barış için mücadelesinin ve buna bağlı olarak emperyalist dünya burjuvazisinin kendi çıkarlarını elde etmek için yarattığı zorlamanın bir ürünüdür.

Sayın Cumhurbaşkanı Denktaş'ın mal mülk konusunda kuzey Kıbrıs'ta Kıbrıslı Rumların mahkemelere başvurma hakkını tanıması da, TC ve Kuzey Kıbrıs statükocularının Kıbrıs'ta diplomatik alanda üstünlük sağlamak için giriştiği bir adımdır. Ancak bu adım Kıbrıs halkının barış için gösterdiği kararlılığı karartmayı da hedeflemektedir.

Denktaş'ın "darbe teşebbüsleri" mektubu, KSP'nin, halkın özlemi de

olan seçimlere ortak katılma girişimlerinden statükocuların ne kadar korktuğunu gösteriyor. Ne de olsa statükocuların siyasetlerinin iflas ettiğini itiraf eden biz değildik. Ergün Olgun'un bu konu ile ilgili beyanları, kendi siyasetlerinin iflas ettiğini beyan etmesi, rejimin içinde bulunduğu çıkmazı sergilemektedir.

Sınırların açılması ve serbest dolaşımın sağlanması barış anlaşması imzalanana kadar halkın meydanlarda onayladığı ortak hareket etmenin gerekliliğini ortadan kaldırmamaktadır. Görevimiz, küçük siyasi parti çıkarları değildir. Görevimiz, Kıbrıs halkının layık olduğu barış özlemini hayata geçirmektir. Bunu da ancak statükocuların sınır

açma gibi aldatıcı eylemlerine karşı halkımızı uyanık olmaya çağırarak ve barış ateşlerini her köyde, her mahallede seçim ateşleri olarak örgütlemek için birlikte harekete geçmektir.

Buna kim karşı durursa, bu birlikte harekete kim engel olursa, halka karşı suç işlemiş olacaktır. KSP bu konuda kitleleri aydınlatmak, bilinçlendirmek ve harekete geçirmek için elindeki tüm imkanları devreye koyacaktır. Bundan kimsenin kuşkusuz olmasın.

Saflarımızı güçlü tutmanın ve dağılmamanın gerekliliğini bir kez daha vurguluyoruz. Örgütlü halk hareketinin önünde hiç bir güç durmaz, engel olamaz.

ÇAĞRI

Seçimlerle ilgili olarak aşağıdaki çağırı, CTP, TKP, BKP, YBH, KTÖS, KTOEÖS, Koop-Sen, BES, Çağ-Sen, Güç-Sen, Türk-Sen, Dev-İş, Tabibler Birliği, KTAMS parti ve örgütlere gönderilmiştir. Haziran başına kadar kendilerinden cevap almazsak, onların bu öneriyi red ettiklerinden hareket edecek ve sizleri gelişmeler konusunda sürekli bilgilendireceğiz.

KSP Genel Sekreterinden Tüm Örgütlere Seçimle İlgili Öneri:

Halkımız 26 Aralık, 28 Şubat, 30 Mart ve 16 Nisan sürecinde gerçekleştirdiği mitinglerde Türk-Sen Genel Başkanı Önder Konuloğlu tarafından okunan aşağıdaki deklarasyonu oylayarak kabul etmiştir.

"Bizler Kıbrıs Türk Toplumunun çok büyük bir çoğunluğu olarak tüm dünya kamuoyuna şunları açıklamak isteriz.

1. Kıbrıs'ta kalıcı, güvenli ve sürekli

bir barışa ulaşana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz.

2. BM Genel Sekreteri Sn Kofi Annan'ın sunduğu plan Kıbrıslı Türklerin çıkarına olduğu kadar, tüm siyasi tarafların kabul edebileceği bir içeriğe sahiptir. Annan Planı hemen kabul edilmelidir.

3. Denktaş, Kopenhag zirvesinde gerek Türkiye'nin gerekse Kıbrıslı Türklerin haklarını zarara uğratmıştır, büyük bir fırsat kaçırılmıştır, hemen istifa etmelidir.

4. Denktaş'ın Kıbrıslı Türkleri temsil etmediğini, temsiliyetini kabul etmediğini tüm dünyaya duyururuz.

5. Kıbrıslı Türklerin uluslararası alanda ve görüşmelerde temsiliyetini sağlamak üzere, barış taraftarlarının acil önlemler almasını ve gerekli boşluğu hemen doldurmasını duyururuz.

6. Barış taraftarları tüm siyasi parti ve örgütleri, barışa kadar ortak eylem yapmaya, birlikte davranmaya, dayanışmayı geliştirmeye ve barışa kadar azimle, birlikte

mücadele etmeye davet ederiz.

Çözüm, barış ve Avrupa Birliği üyeliğini kabul ettiğimizi duyururuz".

Halkımızın, Antik Çağ Atina'sında olduğu gibi doğrudan demokrasi uygulayarak beyan ettiği bu siyasi irade, barış cephesinin parçası olan tüm örgütleri bağlamaktadır.

Annan Planı'nı imzalamayarak, referandumu yapmayarak, halkımızın kendi güçleriyle yapmaya çalıştığı referandumu zorla önleyerek Cumhurbaşkanlığı, Hükümet, ve onları yönlendiren TC bu siyasi iradeyi ayaklar altına almıştır.

Bu siyasi iradeyi, tekrar, bu sefer seçimler üzerinden ve yine barış cephesi olarak hep birlikte beyan etmek için;

Bu siyasi iradenin uygulanışını engelleyen Cumhurbaşkanlığı, Hükümet, ve onları yönlendiren TC yönetimini demokratik yöntemlerle hükümetten azletmek için;

Böylece de bu siyasi iradeyi uygulama

imkanına kavuşmak için,

Kıbrıs Sosyalist Partisi şu kararları almıştır:

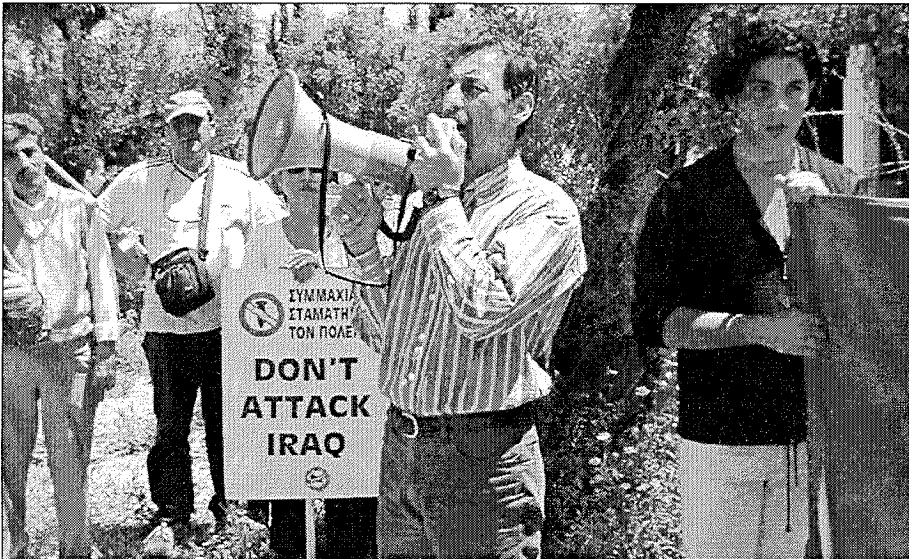
1. Barış cephesinin tüm unsurları bu deklarasyonu seçimlerdeki tek ve ortak siyasi programları olarak benimsemelidirler;

2. Seçimlere hep birlikte, Barış ve Demokrasi Cephesi olarak, ortak bir liste olarak katılmalıdırlar;

3. Barış ve Demokrasi Cephesi'nin parçası olan tüm örgütler en geç Mayıs ayı sonuna kadar bu konularda yazılı ve pratik-örgütsel tavır ortaya koymalıdırlar;

3. Bu tespitlere ters düşen, Barış ve Demokrasi Cephesi dışında hareket eden hiç bir parti, örgüt ve kurum seçimlerde desteklenmemelidir.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu**

1 Mayıs kutlamalarıyla Kıbrıs'ta tarihi bir gün yaşandı

45 seneden sonra ilk defa Kıbrıslı Türk ve Rum emekçileri birarada 1 Mayıs'ı kutladılar. Peo sendikasının organize ettiği törene Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) de katıldı.

30 Nisan 03, KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu 1 Mayıs'la ilgili şu mesajı yayınlamıştı:

"Kıbrıs işçi sınıfına çağrımızdır!

Dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta alanlarda buluşalım. Güneyde ve kuzeyde 1 Mayıs'ları omuz omuza dayanışma ruhuyla kutlayalım.

Ülkemizi bağımsızlaştırma, bütünleştirme mücadelesinde Kıbrıslı Türk ve Rum işçilere, emekçilere büyük görevler düşmektedir. Yaşanan temasların artarak sürmesini, varolan ayrımcı uygulamaların kaldırılmasını birlikte talep etmeliyiz.

Emperyalizme, her türlü gericiliğe, faşizme karşı halkların kardeşliği için, işçi sınıfının zaferi için alanlarda buluşalım."

1 Mayıs sabahı Lefkoşa Ledra Palace sınır kapısında buluşan KSP'liler yürüyerek kutlamaların yapılacağı Eleftheriya meydanına geldiler. Türk ve Rum emekçilerinin katıldıkları Eleftheriya Meydanı'ndaki eylemden sonra da Kıbrıs Sosyalist Partisi ve Savaş Durdurun Koaliyyon'unun bir ekip Lefkoşa'daki ABD elçiliğine yürüdüler. ABD elçiliğinin önünde bir konuşma yapan KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu ABD emperyalizmini protesto etti.

Kuzey'de 1 Mayıs

1 Mayıs akşam Lefkoşa Sarayönü Meydanı'nda coşkuyla kutlandı.

"Bu Memleket Bizim Platformu" tarafından düzenlenen mitingde Kıbrıs'ta barış ve çözüm dilekleri vurgulanırken sınır kapılarının açılması kararının çözümün yerine geçmeyeceği açıklandı.

Saat 19:00 sularında Lefkoşa Kuşulu Park'ta toplanmaya başlayan kalabalık 20:00'da Meclis önünden geçerek Sarayönü Meydanına gitti.

Mitinge binlerce Kıbrıslı Türk'ün yanında yüzlerce Kıbrıslı Rum da sınır kapılarından geçerek katılırken Türkçe ve Rumca sloganlar hep bir ağızdan atıldı.

Gecede Dev-İş Genel Başkanı Ali Gulle, Kıbrıs Türk Sendikalar Konfederasyonu adına Ahmet Barçın, Türk-Sen Başkanı Önder Konuloğlu ve Güney Kıbrıs'taki Sendikalar adına Glafkos Hacıbetto birer

konuşma yaptı. "Kıbrıs'ta barış engellenemez", "Birlik, mücadele, dayanışma", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Faşizme karşı omuz omuza", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "1 Mayıs yaşıyor, yaşatacağız", "Kahrolsun faşizm", "Katil ABD, Ortadoğu'dan defol" şeklinde sloganlar atıldı.

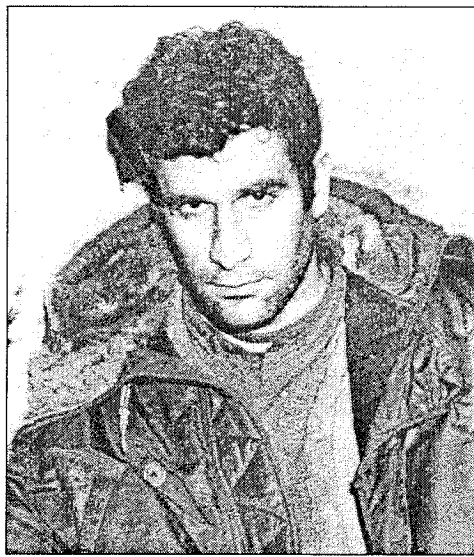
Eylemde sık sık Acar Akalın'ın yaşadığımız barış, çözüm ve AB sürecinde yazdığı "Mevsimi geldi artık" şarkısı çalınırken Mustafa Alkapon ve Sadık Zabit "devrim" koken şarkıları da eyleme renk kattı. Nazım Hikmet'in şiirlerinin de okunduğu gecede Ekim Kültür de "Barışa Çağrı" isimli tiyatrosal bir gösteri sundu. Serdar Kavaz da şarkılarıyla eylemcilerin coşkusunu doruğa çıkardı.

EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ'NDE DENİZ GEZMİŞLER ANILDI

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, ölümlerinin 31. yıldönümünde, 6 Mayıs'ta EKİM lokalinde, yaklaşık 30 kişinin katılımıyla anıldı.

Anma, Deniz Gezmişlerin şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Konuşmacı, ilk olarak 68 hareketinin kısa bir tahliliyle geceyi açtı. Konuşmada, 68 hareketinin Avrupa'dan başlayarak Türkiye'ye olan yansıması, gelişimi, aldığı yön ve geldiği nokta vurgulandı. Daha sonra, Denizlerin idamının hukuki boyutunun tahliline geçildi. Konuşmada, egemenlerin burjuva hukukunun yüzü teşhir edildi ve yargılamanın halkın hukukun da mahkum edildiği vurgulandı.

Gece, şiir dinletisi, tartışmalar ve söylenen devrim türküleriyle geç vakitte sona erdi.

EKİM'den 1 Mayıs Mesajı

Ekim Kültür Sanat Üretim Merkezi 1 Mayıs 2003 mesajını, Güney ve Kuzey Lefkoşa miting alanlarında gerçekleştirdiği tiyatral barış gösterisiyle başarı ile verdi.

Güney Kıbrıs'ta gösteri öncesi sunulan Türkçe, İngilizce ve Rumca mesaj ayakta alkışlandı.

Ekim'in mesajını aynen aktarıyoruz.

Merhaba Kıbrıslı Kardeşlerim.

Bu gün 1 Mayıs'ta, yaşanan bunca nefretin, kavganın ve savaşın ardından hepimiz, yeniden birleşecek bir Kıbrıs'ın başlangıcını kutlamak için buradayız. Hedefimiz, mutlu ve ortak bir geleceği başarmaktır.

Dansımızın ruhu arkadaşımız Mete Hatay'ın Kıbrıs'taki kültür mozayiginden yararlanarak derlediği "Versus mundus" CD sinde yer alan ağırsal müziğe aittir.

Dansımızı ve müziği Kıbrıslıların, özgürlük demokrasi, eşitlik ve adalet için verdik-

leri ortak mücadeleye adıyoruz.

Hepimiz çok acılar yaşadık, artık ülkemizde adaletsizliğe ve acılara dur deme zamanıdır. Ekim Kültür Sanat Üretim Merkezi "Barışa Çağrı" adlı dansıyla emeğin bayramını, savaşsız sömürsüz bir dünya istemiyle selamlar.

ORTAK 1 MAYIS

1 Mayıs 2003 Kıbrıs halkı açısından tarihi bir gün olarak yaşandı.

1 Mayıs'ın anlam ve önemine layık bir tarzda kutlandı 1 Mayıs.

Rum-Türk demeden işçilerin, emekçilerin, devrimci aydın ve gençlerin kucaklaştığı, burjuvazinin oluşturduğu sahte sınırları tanımadığı ve Kıbrıs halkının bir bütün olduğunu gösterdiği bir gün oldu 1 Mayıs 2003.

Türklerin Rumca, Rumların da Türkçe bildiriyle birbirlerine, yıllar sonra, seslenme ihtiyacı duyduğu bir 1 Mayıs yaşadık.

Emperyalizmin ve yerli burjuvaların sahte sınırlarını tanımadığı Kıbrıs işçi ve emekçileri; Türkçe-Rumca pankartlarıyla, slogan ve bayraklarıyla sınırın; halkı ayırmaya, bölmeye çalışan ayrılık çizgisinin her iki tarafında da 1 Mayıs eylemlerine birlikte katıldı.

1 Mayıs 2003'te Kıbrıs Türk ve Rum işçileri hep bir ağızdan, tam 45 yıllık bir aradan sonra, "Yaşasın Kırmızı 1 Mayıs, Zıd O Gökino Brodomayia!"

"Kırmızı 1 Mayıs" 1958'lerin diliyle, Kızıl 1 Mayıs'ın özlemine, 1 Mayıs'ın Kızıl hedeflerini göstermesi açısından önemli bir simge idi.

Gösterilerde Kıbrıs Sosyalist Partili gençlerin Rum gençlerle birlikte "1 Mayıs Kızıldır, Kızıl Kalacaktır!" sloganı 1958'lerin birlik, dayanışma ve mücadele ruhunun tekrardan canlanışını göstermekteydi.

EGEMENLERİN 1 MAYIS'IN ORTAK KUTLANMASINI ENGELLEME GAYRETLERİ BOŞA ÇIKARILDI

1 Mayıs'ın güneyde sabahleyin ve kuzeyde de aynı günün akşamı kutlanacağını, kuzeylilerin sabah töreni için güneye, güneylilerin de akşam töreni için kuzeye geçip her iki töreni de ortak, elele, omuz omuza kutlayacak olmalarından paniğe kapıldılar.

Bakanların Başlı Eroğlu verdiği demeçlerde 1 Mayıs'ın birlikte kutlanmasına müsaade etmeyeceklerini söylemekteydi.

Sabahın erken saatlerinde güneye

geçmek için Ledra Palace kapısını dolduran kalabalığın güneye geçişini geciktirmek için işlemleri ağırdan alan polis güçleri öfkeli kalabalık tarafından aralıklarla protesto edildi. Saatlerce bekletilmelerine rağmen kararlılıkla beklemeye devam eden kalabalık, gecikmeli de olsa güneye geçmeyi başardı ve eyleme katıldı.

Akşam kuzeydeki eyleme de Rum halkının pankartlarıyla sloganlarıyla katılımı, her iki tarafın statükocularına güzel bir yanıttı.

"KIBRISLI TÜRK-RUM İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ/ ELLİNES KE TÜRKOS ERGADES ENOMENİ!"

Güneyde PEO sendikasının düzenlediği 1 Mayıs kutlamalarına katılmak için kuzeyliler sabahın erken saatlerinden itibaren Ledra Palace kapısında birikmeye başladılar.

Onlar, 45 yıl aradan sonra 1 Mayıs'ı birlikte kutlama kararlılığındaydılar. Tüm engelleme gayretlerine inat, sabırla, kararlılıkla güneye geçtiler.

Pankartlarıyla geçtiler. Burjuva şovenizmine inat pankartlarını Türkçe-Rumca yazarak halklarının kardeşliğini kanıtladılar. "KIBRISLI TÜRK-RUM İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ/ ELLİNES KE TÜRKOS ERGADES ENOMENİ!" Sloganı hem güneyde, hem de kuzeyde çınladı ve hem kuzeyin, hem de güneyin statükocu burjuvalarının yüreklerine korku saldı.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, geçişlerin serbest bırakılmasıyla birlikte, 1 Mayıs'ın her iki tarafta da ortak kutlanması için girişimlerini başlattı. Ne yazık ki, her iki tarafın tutucu güçleri son ana kadar bu konuda hiçbir şey yapmayıp, ortak kutlama yönünde hiçbir girişim yapmadılar.

Kuzeydekiler, "vakit dar, inşallah seneye" gibi gülünç gerekçelerle...

Güneydekiler de "her örgütün kendi gelenek ve görenekleri var, zamanımız da dar, ortak yapamayız" gibi saçma nedenlerle 1 Mayıs'ın ortak, tek yumruk halinde kutlanmasını engellemeye çalıştılar. Bu güçler "sembolik katılım" adına, kitlelerin

değil de üst düzey 3-5 yöneticiyle katılımı sınırlama gayretleriyle aslında egemenlere istemeden de olsa hizmet ettiklerini farketmeliler artık.

Tüm bu engellemelere rağmen biz, Kıbrıslı sosyalistler bu engellemelere boyun eğmeyeceğimizi göstermek ve halkımızın kucaklaşmasını sağlama kararlılığımızı göstererek güneydeki "Stop The War Coalition-Savaşı Durdurun Koalisyonu" ile birlikte ORTAK 1 MAYIS için çalışmalar yürüttük. Vardığımız sonuç, hem güneyde hem de kuzeyde kitlesel katılımı 1 Mayıs'ı birlikte kutlamak...

Bunu öğrenen PEO son anda bundan rahatsızlık duymuş olacak ki, size otobüs verelim PEO önüne gelin, PEO kortejine katılın haberi gönderdi dolaylı yollardan.

Bunun üzerine biz de bu teklifi "kibarca" reddederek, biz tüm hazırlıklarımızı yaptık, Ledra Palace'dan Elefteria (Özgürlük) Meydanı'na yürüyeceğiz. Sizinle orda birleşiriz dedik ve öyle de yaptık.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ GÜNEY SOKAKLARINDA

Eylemin düzenleyicisi PEO kortejinin alana girişini bekledikten sonra, Dragos Meydanı'ndan başlayan, Savaşı Durdurun Koalisyonu, Kıbrıs Sosyalist Partisi ve Çağ-Sen'den oluşan kortej, "YAŞASIN 1 MAYIS/ZİDO BRODOMAYIA!"

"KIBRISLI TÜRK-RUM İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ/ ELLİNES KE TÜRKOS ERGADES ENOMENİ!"

"SAVAŞI DURDURUN/STOP THE WAR!" pankartlarıyla, Türkçe-Rumca ortak sloganlarla Elefteria Meydanı'na, meydana Rum-Türk-Kürt işçilerinin alkışları arasında girdi.

Törenin bitimiyle birlikte, PEO'nun düzenlediği yemek başlayınca, bizler Irak'taki ve dünyanın diğer yerlerinde yürütülmekte olan emperyalist savaşları protesto amacıyla güneydeki Amerikan Elçiliği'ne bir yürüyüş gerçekleştirdik.

EKİMİN TİYATRAL GÖSTERİSİ MUHAKEMEDİ

EKİM Kültür-Sanat-Üretim MERKEZİ Tiyatro Birimi'nin hazırladığı kısa tiyatral gösteri güneyde büyük beğeniyle karşılandı.

Savaşın acılarını, emekçilerin savaşa ve şovenizme karşı birliğini ve savaşlardan tümden kurtulmanın yolunun işçilerin kendi iktidarlarını kurarak gerçekleştireceğini, müzikal bir gösteriyle sergileyen gençler, izleyicilere duygusal anlar yaşattı.

Oyunun bitmesiyle birlikte gençler dakikalarca alkışlandılar.

Gancelli Evren MANER

Başını Yerden Kaldır...

Her sabah fabrikaya gider... İşçilerle arkadaşça geçinmeye, konuşmaya çalışırdı...

İlk günden patronun dikkatini çekmişti... Patronu ona yaklaştığında iki kelime söyledi.

-Bak evlat, zaman- para demektir...

-Çalış, işçilerle konuşma...

-Başını işinden kaldırma...

-Çocuklarını unutma, aç ve susuzlar...

Utunmalısın, ayıp sana...

İşle, işçiliğini bil...

Bu yüzden sabahları başı aşağıda, iş tulumunda 8 numara ile çalıştı...

Onun adı sekiz numaraydı...

Herkes onu bu isimle bilirdi...

Adını hep sakladı...

Benim gerçek adım ne?

Diye sordu kendi kendine!

Diye devam ediyordu Yunanlı müzisyen

Komünist Manoz Loizos...

Tarih 70'li yılları gösteriyordu...

O yıllardan bugüne değişen birşey olmadı...

İşçiler numarayla çağrılmaya...

Aşağılanmaya...

Ve de ayıplanmaya devam edildi...

İşten atılmaya...

Bölünüp, yönetilmeye...

Türk, Rum, Arap, Beyaz diye ayrılmaya...

Bu yüzden;

1936 yılında Türk ve Rumların birlikte yaptıkları sendika grevini asla unutturmayacağız...

Bizler asla ve asla, Kıbrıslı Türk ve Rum maden işçilerinin mücadelesini asla belleklerimizden silmeyeceğiz...

Kıbrıs Türk "İderliği" ile Ortodoks kilisesinin İngiliz emperyalizmi desteğiyle işçilere, onların sendikalarına ve de ortak vatan mücadelelerine karşı başlattıkları kanlı savaşı asla ama asla unutmayacağız...

Tam yarım asırda üç 1 Mayıs gören bir adanın evlatları olarak...

Adamızı emperyalizme ve de dış güçlere teslim etmemeye kararlıyız...

Ortak ve de birleşik bir ülke için...

Ülkemizin bağımsızlığı ve de özgürlüğü için mücadele edeceğiz...

Geçmiş yüz yıldan kalma soğuk savaş kalınlarının ada üzerinden silineceğini...

Ve de yerine başka çıkar odaklarının konulacağını biliyoruz...

Buna karşı çıkıp devrim yapalım demek, hayalci olur...

Gerçek, Kıbrıs işçi sınıfını birleştirmek...

Aynı sendikalarda, aynı işyerlerinde çalışan emekçileri örgütlemek ve de buna kafa yormaktır...

Bunun kavgasını vermeliyiz...

Aksi, bizi İngiliz, Amerikan emperyalizminin askeri üstünden başka yere götürmez...

İşçi sınıfının vatani yoktur...

Milleti yoktur...

Ana vatani yoktur...

"Ulusal çıkar" diye birşey yoktur...

Ulusal çıkar diye borusunu öttükleri demogoji...

Egemen sınıfın çıkarından başka birşey değildir...

Rum ve Türk egemen sınıflarının çıkar kavgasının artık farkına varalım...

Bu ikisinin ortasında kalıp, birini desteklemek, ya da tarafsız kalmak değil...

İşçi sınıfının, emekçilerin saflarında yer almalıyız...

Bunun içinde öncelik ve de öncelikle güçlerimizi birleştirip...

Adanın gerçek sahibi için...

Üreten, çalışan için mücadele etmeliyiz...

Rum'u, Türk'ü, Maronit'i, Latin'i, Ermeni'si ile birlikte...

Bu topraklar üzerinden milliyetçilik ve de sözde "vatan millet" edebiyatı silinmediği sürece...

Halk hırpalanmaya, kandırılmaya ve de horlanmaya devam edecektir...

Devrim yapalım diye köşe yazıları dolduran...

Her gün atıp tutan...

Ama pratikte hiçbir iş yapmayan çok Rum ve de Türk gördüm...

İş yapamadıklarından değil...

Niyet olmadığından ve hep bir bahane bulup meyhane köşelerine saklanmalarından olsa gerek...

Ama bunu aşıyoruz...

Az olsun, temiz olsun...

Şimdi ortak bir mücadele yaratma zamanıdır...

Kendi ülkemizde...

Aynı gökyüzünün altında...

Özgür bir ülke...

Başımızı yerden kaldırma zamanıdır...

Güney'de Zeytin üreticileri Zor Durumda

Verilen bilgilere göre Eski hükümetin, 2001 ve 2002 yılları itibarıyla SEKEP'e 2 milyon liralık bir borcu biriktirmiştir.

Para sıkıntısına düşen SEKEP'in zeytin üreticilerine ödeme yapacak durumda olmadığı bildiriliyor.

Maliye bakanlığına gönderilen mektupta zeytin üreticilerinin bu durumdan sorumlu tutulmamaları gerektiği açıklanarak maliye bakanından bu duruma çözüm bulması istenmektedir.

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Kostas ve Berlin Duvarı

Hounslow, dünyanın en büyük havaalanlarından bir olan Londra-Heathrow Havaalanı'nın hemen yanı başında bir mahalle. 44 yaşında olan Kostas 35 yıl önce gelmiş ve buraya yerleşmiş. Fazla okumamış. Hemen işe başlamış, ve son 15 yıldır bir lokantası var. Bu lokanta, onun için "gelecek" teşkil ediyordu. Tabii kısa bir süre öncesine kadar.

Kostas, isminden de anlaşıldığı gibi Kıbrıslı bir Rum. Aslında Kıbrıs kökenli demek belki daha doğru. Çünkü kendisini artık İngiltereli olarak ifade ediyor. Ama, son gelişmelerle birlikte her an fikrini değiştire-

cek kadar da çelişkili. Bunun nedeni, Kıbrıs'taki toplumları ayıran, düşman haline getiren yöneticilere olan güvensizliği ve sonrasında, iki toplumun biraraya gelme arzusudur.

Yaşlanmış ve mafya ilişkileri ile yoğrulmuş yöneticilerin, çıkar ve şantaj politikalarını yıllarca takip eden Kostas, iki toplumun bir arada yaşama arzusunun sonuç vermeye başlamasıyla da ümitlenmiş. "Adam gibi yöneticiler olsa, dünyaya bile örnek oluruz" diyen Kostas, iki toplumun bir arada yaşamasının önünde engel olan bir tek yöneticiler olduğunu da ekliyor.

Londra'da yaşayan 400 bin Kıbrıslının büyük bir çoğunluğu da böyle düşünüyor. Bir arada yaşamanın kavgasını da vermeye hazır. Ama buna engel olmak isteyenler Londra'da da var. Lobiciler tam gaz çalışırken, iki toplum arasında, geçmişte yaşanan düşmanlıklar tekrar gündeme getirilmeye çalışılıyor. Ama, Kostas gibi binlerce emekçi, "fırsat" yakalamışken bunu tepmeyi düşünmüyor ve provakasyonlara engel oluyor.

Ağırlıklı olarak Kuzey Londra'da yaşayan Kıbrıs toplumu, yıllardır burada yaşamasına rağmen, memleketinden olan bitene de kulak veriyor. İki toplumdan halk, bir araya gelmekte sıkıntı çekmiyor. Bir çok etkinlik yapıyor. Hatta, bir düğüne gittiğinizde, hemen hemen aynı anda, iki toplumdan insanlar bulabilirsiniz.

Kostas, hiç tahmin edemeyeceği gelişmelerle karşılaştığını ifade ediyor ve ekliyor: "Sanırım iki toplum için de en önemli olan, iki toplumun yoğun çabasının bazı gelişmelerin ortaya çıkmasını sağladı." Kostas da biliyor ki; halkların ortak mücadelesi, birliği, kardeşliğinin gücü, her kim olursa olsun ezecektir. Halkın mücadelesine olan güvensizliğini de yitiren Kostas, son gelişmelerle birlikte, bu konuda da yanıldığını düşünüyor ve "Demek ki başarılabilir" diyor.

Evet, Kostas bir örnek. Ama Kostas'ın, İngiltere'de binleri hatta yüzbinleri temsil ettiğini de unutmamak gerekir.

Ama, hala bazı kesimler var ki; Kıbrıs'ta toplumların kucaklaşmasını, "Son Berlin Duvarı'nın yıkılması" olarak yorumluyor. Berlin Duvarı'nın yapıldığı 1961 yılındaki politik ortamın ve inşasının sebebi ile, Kıbrıs'taki toplumların birbirinden koparılması aynı kategoride değerlendirilemez. Kaldı ki; Eğer, Kıbrıs'taki "Berlin Duvarı'nın" yıkılışı, Almanya'daki duvarın yıkılışına benzetirsek, sonuçlarına da katlanmak zorundayız. Yani Almanya'da yıkılan duvardan sonra, daha fazla, işsizlik, daha fazla fakirleşme, daha fazla suç işleme ve daha fazla hak budanma yaşandı. Bu durumu Kıbrıs'ta da yaşamamalıyız.

Berlin Duvarı'nda olduğu gibi, emperyalizm her "duvar yıkılışını" belli amaçlar ve propagandalar için değerlendiriyor. Kıbrıs'taki duvarın yıkılışı, iki halkın dostluk ve kardeşlik duygularının güçlendirilmesi için kullanılmalı. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Kıbrıs üzerinden oynadıkları oyun ve pazarlıkları boşa çıkarmak zorundayız. Bunun da Kostas'ın dediği gibi, halkların ortak mücadelesi ile gerçekleşeceği gün gibi ortada.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...

Almanya'da İşsizlik Artıyor

KSG Özel- Almanya ekonomisi girdiği dar boğazdan bir türlü kurtulamıyor. Ekonomik kriz nedeniyle Almanya'da işsizlik artarken Almanya İş ve İşçi Bulma Kurumu Almanya'ya geçen yıl 320 bin sezonluk yabancı işçinin gelmesini sağladı.

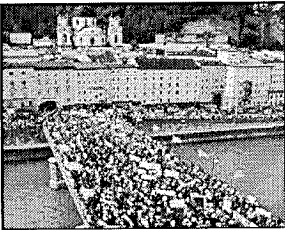
Öncelikle doğu Avrupa ülkelerinden getirilen işçiler üç ay süreyle bağ bozumunda ve diğer tarımsal alanlarda çalışıyor. Ayrıca Almanya İstihdam Federal Dairesi aynı zamanda yurt dışına da vasıflı Alman iş gücü gönderiyor. İşsizliğin 4,5 milyonu bulduğu Almanya'da yurt dışındaki istihdam imkanlarından yararlananların sayısı her geçen yıl artıyor.

İşsizlik dönemlerinde öncelikle kalifiye Alman iş gücü yabancı ülkelere şansını arıyor. Geçen yıl çalışmak amacıyla yurt dışına çıkan Almanlar'ın sayısı %9

oranında artarak 3 500'e yükseldi. İstihdam Federal Dairesi'nin yurt dışında iş arayanlara yardımcı olmak için kurduğu irtibat bürosu ise Bonn'da bulunuyor.

İnşaat işçileri İsviçre ve Avusturya'yı tercih ederken, ev dekorasyonu ile uğraşanlar Hollanda'da, akademisyenler Norveç'te, lokanta personeli ve turizmciler ise İngiltere ve İspanya gibi ülkelere iş buluyor.

Çıracı ya da vasıflı işçi Kurumun yurt dışında iş bulduğu Almanlar'ın büyük çoğunluğu çıracı ya da usta gibi vasıflı işçi. Üniversite mezunlarının oranı %20'yi buluyor. Yurt dışına iş gücü göçünün sınırlı kalması yabancı dil bilenlerin az olmasından kaynaklanıyor. Yönetici kademelerinde çalışmak isteyenlerin en az bir yabancı dil bilmesi şart.

Avusturya'da Yüzbinler Greve Gitti

Avusturya Sendikalar Birliği (ÖeGB), 6 Mayıs Salı gününü tüm Avusturya'da eylem yaptı. Bakanlar Kurulu'nun kabul ettiği ve yasalaşması için Parlamento'ya sevk ettiği "Emeklilik Yasa Tasarısı"nı protesto etmek için yüzlerce işyerinde yapılan toplantılara katılan onbinlerce işçi, mücadeleye hazır olduklarını ortaya koydular.

ÖeGB'nin "Savunma grevi" olarak adlandırdığı grevler, çeşitli protesto gösterileri ve yol işgalleri gibi eylemlerle de genişletildi.

Avusturya işçi hareketinde böyle bir genel grev 50 yıldır görülmemişti. 1.5 milyon işçinin katıldığı eylem nedeniyle, hava ve kara taşımacılığı durdu, okullar ve devlet daireleri ile fabrikalar kapandı işçiler meydanları doldurdu.

Irak Savaşına Karşı Çıkan Milletvekilinin Parti Üyeliği Askıya Alındı

KSG Londra-Britanya'da Irak savaşına karşı çıkan en aktif işçi Partisi (Labour Party) milletvekili George Galloway, partisinin disiplin kuruluna verilerek ihracı istenmiştir. Disiplin kuruluna verilmesiyle parti üyeliği askıya alınan George Galloway'e esas gerekçe olarak 'George Bush and Tony Blair'i bozkurtlara benzettiği' ve 'İngiliz askerlerine de yasal olmayan savaş nedeniyle emirlere itaatsizlik için çağrıda bulunduğu' bildiriliyor.

Ancak askıya alınma olayının bir başka boyutu daha vardır. İngiliz sağıcı The Daily Telegraph gazetesi, George Galloway'ın Saddam rejiminden rüşvet yediğini iddia etmiş ve bu haber dolayısı ile George Galloway mahkemeye baş vurmuştu. Mahkeme duruşmasının ne zaman başlayacağı belli değil iken İşçi Partisi merkezi, George Galloway'ı disiplin kuruluna sevk etmiştir. Üyeliğinin uzun süre askıda kalması (2-3 ay) halinde George Galloway, tekrardan partisinden milletvekili adayı gösterilemeyecek ve İşçi Partisi merkezi de kendisine yeni bir aday seçmiş olacak.

George Galloway'e karşı girişilen bu tavır, onun savaşa karşı aşırı derecede karşı olmasından, savaşa karşı eylemleri teşvik etmesinden ve savaşa karşı en ön sıralarda olmasından kaynaklanıyor.

Emperyalist burjuvazi, kendisine hizmet veren ama dönem dönem karşı çıkan milletvekillerini affetmediğini bir kez daha George Galloway'ı disiplin kuruluna vermekle ve partiden ihracını sağlamakla gösteriyor.

İSRAİL'de Süresiz Genel Grev Yapıldı

İsrail'de, Histadrut ticaret sendikası federasyonu, hükümetin planladığı bütçe kesintilerini protesto etmek amacıyla ülkede 30 Nisan'da süresiz genel grev başlattı. Yediyüzbin çalışanın katıldığı genel grevle hava hizmetleri, limanlar, okullar, Tel Aviv borsası, bankalar, posta hizmetleri, iç ulaşım ve hükümet büroları hayatı felce uğrattı.

Sendika ile Maliye Bakanlığı arasındaki görüşmeler, hükümetin bütçeden kesinti yapmak istemesi üzerine önceki gün kesilmişti. İsrail ekonomisi, Filistinlilerle bölgede 31 aydır süren çatışmalar nedeniyle zarar görüyor.

Hükümetin, bütçede 2.4 milyar dolar kesinti yapılmasına ilişkin planını Knesset'te bugün oylamaya sunması bekleniyor.

İsrail Devlet Başkanının müdahalesi ile grev 3 Mayıs'tan sonra birçok yerde kaldırıldı.

KTDD Genel Kurulu Yapıldı

KSG Londra- Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği 8 Mayıs 2003 tarihinde akşam saat 8'de yıllık olağan genel kurulunu yaptı. Genel Kurul, dernek başkanı Hasan Raif'in konuşması ile açıldı. Demokrasi şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra Divan başkanı ve sekreterlerinin seçiminden sonra yönetim kurulu raporu ile mali raporlar okundu ve tartışılarak onaylandı.

Yönetim kurulunun, son genel kuruldan bu yana geçen 16 aylık zaman içindeki faaliyetlerini raporda anlatan Genel Sekreter Derman Saraçoğlu, KTDD'nin Kıbrıs'a yönelik İngiltere ve AB nezdinde yaptığı çalışmalarını anlattı.

Genel Kurul'a gönderilen destek mesajları okunduktan sonra, yeni dönemde yapılması gereken çalışmalar tartışıldı. Mustafa Makiniş'in

sunduğu ve Yurtsever Cephe kurulmasını öngören karar tasarısı oybirliği ile kabul edildi.

Onaylanan karar, tüm barış yanlısı yurtseverlere siyasi parti çıkarı gözetmeksizin Aralık 2003 seçimlerine Yurtsever Cephe olarak katılması çağrısı yapmaktadır.

Kurul, üyelerin yeni dönemdeki dileklerini dinledikten sonra akşam saat 10:30'da sona erdi.

Londra A. ÖNAL Mektubu

Statükocu Stratejinin İflası ve Yeni Oyunlar

KKTC Cumhurbaşkanlığı Müsteşarı Ergün Olgun'un Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Mayıs ayı başında düzenlenen 'Kıbrıs'ın Yarını' konferansındaki sözleri, Kıbrıs'ta burjuva siyasetin iflasını itiraf etmesi, rejimin vardığı noktayı dile getirmektedir.

Ne demişti Ergün Olgun?

"Hedeflerimiz değişmese de, stratejimiz iflas etti. Daha esnek politika izleyen, özellikle 1992 sonrası AB'ni bir politika unsuru haline getiren Güney Kıbrıs, bizim sabit hedeflerde, sabit politikada ısrarımız karşısında başarıya ulaştı. Bizim yeni bir oyun düzme zorunluluğumuz var. Bir fay hatından geçiyor Kıbrıs."

Statükocular, Kıbrıs halkını bölmek için giriştiği strateji ve taktiklerinin Kıbrıs halkına pahalıya patladığını ve bunu çok iyi bildiklerini açık bir şekilde sergilemektedir. Statükocular, bu strateji ve taktikler sayesinde Kıbrıslı Türk halkının desteğini kaybettiklerini itiraf ederken "yeni bir oyun" düzenlemeye başladılar bile sınırları açarak...

Sınırların serbert dolaşıma açılması, Kıbrıslı Rum ve Türk işçi ve emekçilerin daha kolay olarak örgütlenme olanağını sağlarken, aynı zamanda şövenist siyaseti kendilerine temel alan statükocular için, Kıbrıs halkını bölmek için, yeni provakasyon ortamı yaratmaktadır. Bu provakasyonları boşa çıkarmak, barıştan ve kardeşlikten yana olan kesimlere büyük sorumluluk yüklemektedir.

Kıbrıs'ta barıştan yana olanlar hızla Kıbrıslı Rum ve Türk işçi ve emekçilerin kaynaşması için eylemlerini artırmaları gerekmektedir. 1 Mayıs'ta olduğu gibi sadece konuşmacı davet ederek sembolik eylemler yaparak değil, geniş kitlelerin katıldığı ortak, yeni ve çeşitli eylemler sergilemelidir Kıbrıs halkı...

Statükocuların yeni oyunlarına panzehir ancak bunlar olabilir. Kıbrıs'ta emperyalist bir plan olan Annan Planı'nın imzalanması dahi bunu gerektirmektedir. Çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkı mücadelesinde ve örgütlülüğünde zayıf olduğu için bu emperyalist plana da razı olmuştur. Yoksa güçlü bir örgütlülük ve dayanışma olmuş olsaydı, Kıbrıs halkı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin programını hayda hayda hayata geçirebilecekti.

Statükocuların yeni oyunlarını boşa çıkarmak ve Kıbrıs'ı bir barış adası yapmak için barış yanlılarının sadece söylemleri ile değil, aynı zamanda örgütlenme çalışmaları ile de bunu hayata geçirmelidir. Mahalle mahalle örgütlenmemiş bir barış hareketi, militan bir barış hareketi olamaz. Siyasetleri iflas eden statükocuların yeni oyunlarını her mahallede boşa çıkaramaz.

Barış yanlılarını bu konuda cesaretlendirmek için, daha ileriye götürmek için, adada Annan Planı anlaşmasının imzalanması için, statükocuların yeni oyunlarını boşa çıkarmak için, ÇÖZÜM ve BARIŞ yerel örgütlerini barış arzulayan kesimlerle yaratmak ve geliştirmek, onların oluşması için derhal öncülük yapmak sosyalistlerin önünde acil bir görev olarak durmaktadır.

Ancak kitleler arasında bu çalışmalarda bulunarak, sosyalistler, ne istediklerini anlatılabilirler. Kitleleri sosyalizme ancak bu şekilde kazanabiliriz.

Bu çalışma ile kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur, kazanacağımız barış için yürekleri yanıp tutuşan koskoca bir Kıbrıs halkı vardır.

Her şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!

Günde 3 işçi iş kazası kurbanı

Türkiye'de her gün ortalama 3 işçi, dünyada ise 5 bin işçi iş kazaları sonucunda yaşamlarını yitiriyor.

Dünyada ayrıca yılda 2 milyon kişi, iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle hayatını kaybediyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tarafından 1996 yılından bu yana her yıl 28 Nisan tarihinde düzenlenen "İşyerinde Sağlık ve Güvenlik İçin Dünya Günü'nün bu yılki ana temasını "Küreselleşen Dünyada İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kültürü" oluşturuyor.

Uluslararası bir dayanışma günü olarak kabul edilen 28 Nisan tarihinde, bu yıl kültür temelinde işçi sağlığı ve iş güvenliğine yönelik duyarlılığın artırılması hedefleniyor.

SSK istatistiklerine göre, iş kazaları sonucunda Türkiye'de her gün ortalama 3 işçi yaşamını yitiriyor.

İstatistiklere göre, 2001 yılında meydana gelen 72 bin 367 iş kazası sonucunda 1065 kişi yaşamını yitirirken, 1866 işçi

ise iş göremez derecede sakat kaldı. 2001 yılında meydana gelen iş kazaları nedeniyle toplam 1 milyon 831 bin 686 işgünü yitirildi.

SSK istatistiklerine göre, 1999 yılında meydana gelen 77 bin 955 iş kazasında 1165 işçi hayatını kaybederken, 2 bin 697 kişi iş göremez derecede sakat kaldı ve 1 milyon 681 bin 334 işgünü kaybı oldu. 2000 yılında ise 74 bin 847 iş kazası olurken, bu kazalar sonucunda 731 kişi öldü, 1493 kişi sakat kaldı ve toplam 1 milyon 681 bin 44 işgünü kaybı oldu.

ILO verilerine göre ise, iş kazaları nedeniyle dünyada her gün ortalama 5 bin, yılda ise 2 milyon kişi yaşamını yitiriyor.

İstatistiklere göre, iş kazaları en çok "işe başlanılan ilk saatlerde" meydana gelirken, kazalar en çok işçinin dalgınlığı ve işyerinde gerekli önlemlerin alınmamasından kaynaklanıyor. SSK istatistiğinde, işyeri denetimlerinin artırılmasının iş kazalarını caydırıcı bir etki yapacağı ve ölüm sayısını

azaltacağı belirtildi.

İşçi sendikaları tarafından yapılan araştırmalarda ise, kayıtdışı işçi çalıştırmanın yoğun olduğu işyerlerinde iş kazalarının daha yoğun olduğu belirtilerek, denetlenemeyen kayıtdışı işyerleri nedeniyle iş kazaları ve ölüm sayılarının resmi istatistiklerin üzerinde olduğu kaydedildi.

YILLAR İTİBARIYLA İŞ KAZALARI VE ÖLÜM SAYILARI

SSK istatistiklerine göre, Türkiye'de iş kazaları sonucu ölenler, sakat kalanlar ile yitirilen iş günü sayıları şöyle:

Yıl	İş kazası sayısı	Ölenler sayısı	Sakat sayı	Yitirilen iş günü sayısı
1999	77.955	1.165	2.697	1.881.394
2000	74.847	731	1.493	1.681.044
2001	72.367	1.065	1.866	1.831.686

(*)2002 yılına ilişkin istatistik bilgileri henüz yayımlanmadı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Arjantin'de İşçiler Kapalı Fabrikalara Sahip Çıkıyor

Arjantin'de işçiler çeşitli sebeplerle kapatılmış fabrikaları ele geçirdiler. IMF ve diğer mali kurumların dikte ettiği ekonomik uygulamalar sonucu nüfusunun %57'sinin yoksulluk içinde, işsizlik oranının ise %30 olduğu bildirilen Arjantineliler 150'den fazla fabrikaya el koydular.

Ele geçirilen bazı fabrikalarda işçiler eşit ücret sistemini uygulamaya koydular. Neuquen'deki Zanon seramik fabrikası ve çalışanlarının çoğu kadın olan Buenos Aires'deki Bruksan tekstil fabrikası bu hareketin sembolü durumundadır. Zanon fabrikası sahibine, fabrikayı çalıştırma çağrısı yapan işçilere cevap verilmemesi neticesinde işçiler fabrika kapısına "Bu fabrika işçilerin kontrolü altında iş yapıyor" levhasını asarak çalışmaya başladılar. Arkasından polis fabrikayı ele geçirme girişimine direnen işçiler ve halk 50 bin imza toplayarak fabrikanın devlet tarafından kamulaştırılmasını ve yönetiminin de işçilere verilmesini talep ettiler. İşçiler yönetimi ele aldığından beri 40 yeni iş sahası açtılar, fabrikanın tüm masraflarını da, elektrik, su ve hava gazı faturalarıyla birlikte ödediler.

Brukman fabrikasında ise polis yoğun baskısı sonucunda işçiler geri çekilmek zorunda kaldılar.

İşçilerden birisi "bizden korkuyorlar, bir fabrikayı idare edebilirsek ülkeyi de idare edebiliriz" diyerek mücadelelerine devam edeceklerini bildirdiler.

"Vicdani Redciler"

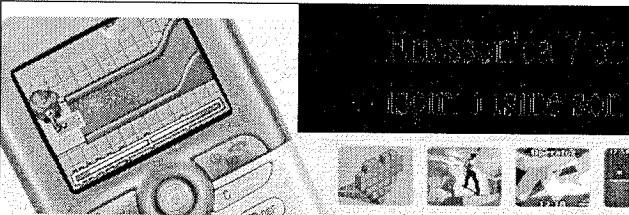
İsrail'de Filistin topraklarında savaşı reddeden askerlerin sayısı giderek artıyor. İsrail'de şu an farklı nedenlerle savaşmayı

reddeden değişik gruplar vardır. 2000 senesinden bu yana bu gruplara bağlı olanların sayısının 2000 kişiyi bulduğu açıklandı. Kadınlar değişik nedenlerle olsa da vicdani red hakkına sahipken erkekler hiçbir şart altında vicdani red hakkına sahip değiller. Aralarında lise öğrencilerinin de bulunduğu "Filistin'de savaşı reddedenler"den başka, politik nedenlerle savaşa katılmak istemeyen liseli öğrenciler de var.

Ericsson'da 7 bin işçinin işine son

1 Mayıs Dünya İşçi Sınıfı Birlik Mücadele ve Dayanışma günü öncesi dünyaca ünlü İsveç telefon şirketi Ericsson, yıl sonuna kadar yarısı İsveç'teki fabrikalardan geriye kalanı da dünyanın değişik yerlerinde bulunan fabrikalarından olmak üzere 7 bin

işçinin işten çıkarılacağını açıkladı.

Bir önceki yıla göre karda olduğunu bildirmesine rağmen Ericsson yeni yapılanmaya giderken bu işçilere ihtiyacı olmadığını bildiriyor.

Hangi bölümlerde kısıtlamaya gidileceğinin şu an için belli olmamasına rağmen, firmanın gelecek yıllık karının 100 milyar Krona ulaşacağını beklediği bildiriliyor.

Dünyada 1 Mayıs Kitleesel Gösteriler

2003 1 Mayıs'ı emperyalizmin savaş ve saldırganlığının arttığı, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere yönelik sosyal yıkım saldırılarının derinleştiği koşullar altında kutlandı. Uluslararası sermayenin son yıllarda dünya ölçüsünde işçi ve emekçi kitlelere karşı yürüttüğü saldırılar ve çeşitli bölge ve ülkelerde sürdürülen emperyalist savaşlar emekçi kitlelerde derin bir hoşnutsuzluğa ve buna karşı mücadelelerinin artmasına neden oldu. Bu mücadele özellikle geçtiğimiz yılda açık mücadele biçimlerini aldı ve emperyalist savaş karşıtı hareket şeklinde milyonların sokağa çıkmasıyla doruğa ulaştı.

Dünya çapında 1 Mayıs kutlamalarının yaygınlığı ve kitleliliği işçi ve emekçilerin emperyalizmin vahşetine karşı yürüttüğü mücadelenin göstergesi oldu. Çeşitli ülkel-

erde farklılıklar göstermekle birlikte birçok ülkedeki kutlamalar yaygınlığı ve kitleliliğiyle geçen yılları aştı.

Emperyalist medya kuruluşları dünya çapındaki 1 Mayıs kutlamalarının içeriğini vermeyerek dünya işçi sınıfının her yerde ortak sorunlarla boğuştuğunu saklamaya çalıştı.

Tüm bunlara rağmen elde edilen bilgilere dayanarak bu yılki 1 Mayıs'a dünya ölçüsünde kitleesel katılımlar gerçekleştiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Birçok ülkede 1 Mayıs'ın resmi tatil günü olmadığı ve çeşitli yerlerde yasaklamalarla karşı karşıya kalındığı da düşünüldüğünde bunun önemi daha iyi anlaşılır.

Bu elbetteki son yılların birikimini yansıtan ve emperyalist savaşa ve kapitalist

sömürüye karşı büyüyen öfke ve hoşnutsuzluğu simgeleyen bir tablodur. Bu, emperyalist saldırının insanlığın büyük çoğunluğu için derin acılar ve büyük yıkımlar yaratmasına karşı duyulan öfkedir. Aynı öfke gençlik kitlelerini de büyük ölçüde harekete geçirmiştir. Gençliğin kutlamalardaki dikkat çekici etkinliği ve geniş katılımı bunu anlatmaktadır.

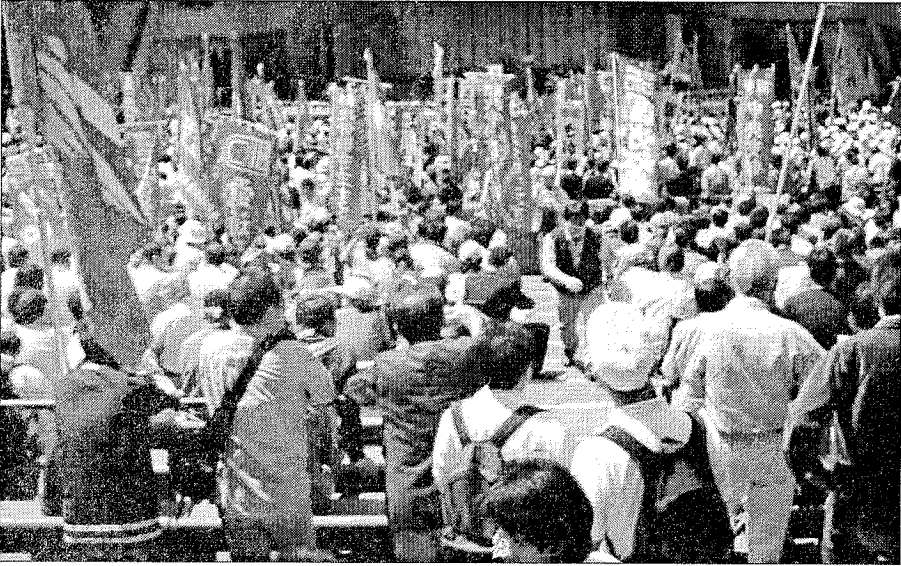
Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları sadece katılım olarak değil içeriği ve niteliği bakımından da olumlu bir tablo sunmaktadır. Gösterilere emperyalist savaş karşıtlığı ve sermayenin sınıfa dönük saldırılarına duyulan öfke damgasını vurdu. Bütün ülkelerde rejimlerin reform adı altındaki yeni saldırı paketleri hedef alındı ve emekçi kitleler özgün ve somut taleplerini ileri sürerek sermayeye karşı mücadele kararlılıklarını

ortaya koydu. Aynı tutum emperyalist savaş karşıtlığında da kendisini gösterdi. 1 Mayıs eylemleri, emperyalist savaşa ve kapitalist yıkıma karşı ortak öfkeyi birlikte ifade etti.

Tek tek ülkelerdeki mücadeleler, enternasyonal ve politik biçim kazanan küreselleşme karşıtı hareket, son olarak emperyalist savaşa karşı gelişen dünya ölçüsündeki eylemler ve 1 Mayıs gösterileri kitle hareketinin giderek güçleneceğinin göstermektedir. Emperyalist kapitalizm kendi uygulamalarıyla karşıt güçlerini bir uyanış ve mücadele sürecine itmiştir. Bugünün dünyası büyük sosyal çalkantılara ve devrimci sınıf mücadelelerinin güç kazanacağı bir döneme girmiştir.

İtalya:

Milano, Turin, Roma ve Bolonya'da

Yaygın ve Kutlandı

gerçekleşen gösterilerin her birine 100-200 bin arasında insan katıldı. Küreselleşme, polis şiddeti ve savaş protesto edildi.

İspanya:

Değişik kentlerde yüzbinler alanlara çıktılar, hükümetin politikalarını protesto ettiler. Madrid'te 50 bin işçinin işsizlik parasına ilişkin planların geri çekilmemesi durumunda genel greve gideceği açıklandı. Gösterilerde İspanya hükümetinin askeri işgale verdiği destek protesto edildi.

Kolombiya:

Bogota'da sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin katıldığı 1 Mayıs gösterisine 700 bin kişi katıldı. Pastaran rejiminin

neo-liberal kemer sıkma politikaları protesto edildi.

Brezilya:

Ülke çapında milyonlarca insanın katıldığı gösteriler düzenlendi. En büyük gösteri 1,5 milyon kişinin katılımıyla Sao Paola'da gerçekleşti.

Avusturya:

Viyana'da yaşam durdu. Otobüs, tramvay ve metro gibi toplu taşıma araçları işlemedi. Belediye sarayı önünde toplanan kalabalık, hükümet aleyhtarı slogan ve pankartlar taşıdı, savaşı protesto etti.

İngiltere:

1 Mayıs resmi tatil olmadığı halde

Londra'da yoğun güvenlik önlemleri alındı, polis teşkilatında izinler kaldırıldı. Kutlamalara onbinlerce kişi katıldı.

İsviçre:

Başta Zürih, Basel, Cenevre, Lozan, Bern kentleri olmak üzere birçok yerde yapılan gösterilerin her birine onbinlerce kişi katıldı. Emperyalist savaş protesto edildi.

Rusya:

Moskova'daki gösteriye 40 bin civarında kişi katıldı. Göstericiler maaşların, öğrenci burslarının artırılması ve sosyal hizmetlerin iyileştirilmesi talebini ileri sürdü.

Ukrayna:

Muhalefet partisinin çağrısıyla Başkent Kiev'de 10 bini aşkın kişi 1 Mayıs'ı kutladı. Göstericiler devlet başkanı Kuçman'ın istifasını istediler, ABD'nin Irak'tan çekilmesi talebini ileri sürdüler ve hükümeti protesto ettiler.

Irak:

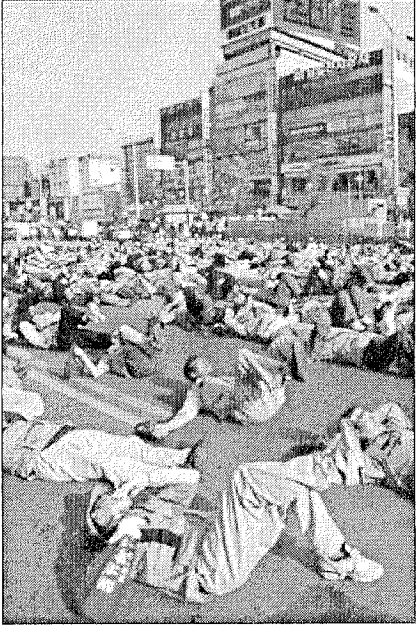
Bağdat'ta Irak Komünist Partisi'nin düzenlediği kutlamada Irak'ın bağımsızlığı, işgal güçlerinin ülkeyi terketmesi ve Irak halkının kendi kaderini tayin etmesini isteyen pankartlar taşındı, sloganlar atıldı.

Bulgaristan:

Sofya'da Sosyalist Parti'nin ulusal kültür merkezi önünde düzenlediği yürüyüşe 5 bini aşkın kişi katıldı. Göstericiler hükümet ve savaş karşıtı sloganlar attılar.

Yunanistan:

İşçi Sendikalar Konfederasyonu, Kamu Çalışanları Konfederasyonu ve Yunanistan Komünist Partisi tarafından Atina ve Selanik'te yapılan kutlamalarda göstericiler çalışma koşullarının iyileştirilmesi taleplerini dile getirdiler, ABD saldırı-ganlığını kınadılar.

1 Mayıs Londra'da Çoskuyla Kutlandı

İngiltere Burjuvazisi 1 Mayıs gününü tatil yapmak yerine Mayıs ayının ilk Pazartesi gününü tatil ilan ederek Dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın etkin olarak kutlanmasını engellemek istedi. Bugün Londra'da resmi tatil olmadığı halde onbinden fazla işçi ve emekçi meydanlara doldu. Londra'da 1

Mayıs yürüyüşü Marx Kütüphanesi'nin önünde toplanarak başladı. Kortej daha sonra saat 13:00 sıralarında hareket etti. Yürüyüş Holborn, Strand bölgesinden geçerek Trafalgar alanında son buldu. Burada sendikacıların ve bazı milletvekillerinin yaptığı konuşmalardan sonra kutlama sonra erdi. Londra'da 1 Mayıs'ta

Kıbrıslı Rum ve Türkler korteje beraber katıldılar. Burada Kıbrıslıların katılımı azdı. Akel ve KSP Londra Örgütü birlikte yürüdü. KSP Londra Örgütü KSP 1 Mayıs bildirisinin Türkçe-Rumca-İngilizcesini meydanlarda dağıttı. Trafalgar alanında PEO sekreteryasından Cristos Alekou da bir konuşma yaptı.

Parka Ziya Çelik

1 MAYIS'IN ARDINDAN

1 Mayıs'ı kutladık...

Bu 1 Mayıs'ı diğerlerinden ayıran en önemli özellik, 45 yıl sonra ilk defa Türk ve Rum halklarının beraberce kutlama yapmasıydı.

Sabah güneyde,

Akşam kuzeyde...

Bir günde iki miting...

Gerçekten müthiş bir olay...

Geçişlerin serbest bırakılmasıyla beraber, Kıbrıs halkı arasında bir sorun olmadığı tekrar ve tekrar kanıtlandı.

Aslında bunu kanıtlamaya bile gerek yok...

Bu, halkımızın bilincinde...

Emperyalistler de biliyorlar bunu...

Hem de çok iyi biliyorlar...

Halkımız artık Kıbrıs Sorunu'nun basit bir Türk-Rum kavgası olmadığını, bu sorunu emperyalistlerin yarattığını farkında...

Ve, bu sorunu kendi çözeceğini de biliyor...

Ne zamandır süren geçişler ve son kutlanan ortak 1 Mayıs, halkların emperyalizme rağmen kardeş olduklarının ve olacaklarının göstergesi değil mi?

Rum yoldaşlarla 1 Mayıs'ta omuz omuza, yürek yüreğe sloganlar atmadık mı?

Bizler dilimiz döndüğünce Rumca,

Rum arkadaşlar da dilleri döndüğünce Türkçe;

Devrim, sosyalizm, barış sloganlarını beraberce haykırmadık mı?

Rum arkadaşlarımızla uzun uzun hoş sohbetler, güzel anılar yaşamadık mı şu kısacık süre içinde?

Emperyalistler, halkların birleşik gücünden, işçi sınıfının topyekün savaşımından korktukları için halkı birbirlerine düşürüp adayı kana boyamadılar mı?

İşte sorun bu noktada düğümleniyor...

Sorun halklar arasında değil...

Sorun, emperyalistlerle halklar arasında...

Sorun, emperyalistlerle emperyalistler arasında...

Çözüm ise, emperyalist zincirin halkalarının unufak edilmesi noktasında kilitleniyor...

Evet, 1 Mayıs'ı, hem de uzun yıllar unutulmayacak olan bir 1 Mayıs'ı geride bıraktık...

Biz ne diyoruz hep?

Birlikte mücadele...

Birleşik bir cephe...

Hele hele son süreçte, parti çıkarı vs. gözetilmeksizin tek bir blok...

Ancak, 1 Mayıs'ta yine "ufak" partizanlıklar göze çarpıyor.

Güneyde, 1 Mayıs'ta Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) ile İşçi Demokrasisi grubu, Amerikan Elçiliği önünde, savaş karşıtı bir protesto gösterisi düzenlediler.

Ancak gazetelerde ve internet sayfalarında bu olayın; "bir grup Türk ve Rum eylem düzenledi" şeklinde aktarılması, partizanlık ve eylemi yapanlara saygısızlıktan başka birşey değildir!

Habercilik bunu mu gerektirir?

Haber etiği bunu mu gerektirir?

Birlik-Mücadele-Dayanışma sloganının hakkı böyle mi verilir?

Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne basında uygulanan ambargonun nedenini anlamak aslında çok zor değil...

Olsun...

KSP, yoluna devam edecektir...

Tüm bu olumsuzluklara rağmen,

Birlikte mücadele, birleşik cephe şiarı,

Yolumuzu aydınlatacak, açacaktır...

Gerçekler ne yapılsa yapılsın, güneş gibi havada asılı...

Halkımız bu gerçekleri görüyor ve,

Birlikte mücadele etmemiz gerektiğini kafamıza vuruyor...

Sokaktaki adam, "birleşmekten başka yol yok!" diyor yumrukları sıkılı ve gözleri dolu bir halde...

O zaman neyi bekliyoruz?

Nice 1 Mayıs'ları birlikte kutlamak ve atlarımızın emperyalizmin göbeğini nallaması için, birleşik bir cephe oluşturalım!

Tek yumruk, tek güç olalım...

Cepheleşelim...

Herşey, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!!

Sosyalist Özdemir Göçer Gözlem

YENİ SÖMÜRGEÇİLİĞİN KKTC MODELİ

19 yy. sonlarında gelişmiş kapitalist ülkeler, emperyalist niteliğe bürünürken, başlıca özelliklerinden biri de dünyanın geri kalmış bölgelerini işgal ederek sömürgeleştirmektir. 2.Dünya Savaşı'ndan sonra, güçlü bir sosyalist bloğun var olduğu ortamda, ABD'nin başını çektiği emperyalist büyük güçlerin sömürgecilik politikasında değişiklik oldu. Doğrudan işgal yerine, bağımsız görünen yerel yönetimlerin ekonomik ve politik boyunduruk altında bulundurulmasını tercih ettiler.

Ama zaman içinde bu modelin bazı önemli sakıncaları görüldü. Her ne kadar göstermelik de olsa, 'bağımsız' gibi duran bu ülkelerin yönetimleri, emperyalist güçlerle daha fazla kar payı için pazarlık etmeye yöneldiler. Tıpkı Türkiye Cumhuriyeti'nin Irak

savaşı öncesinde ABD ile giriştiği pazarlıklar gibi!

Bu ülkeler arasında bazı 'haddini bilmeler', Irak, Suriye, Libya, İran, gibi 'hadlerini' de aşarak, zaman zaman, emperyalist sisteme kaşı değil, büyük emperyalist hegomonyacılar kafa tutmaya başladılar.

ABD emperyalizminin uzman beyinleri bunun önlemini yaratmakta gecikmediler. Yarattıkları önlem önce Kuzey Kıbrıs "Laboratuvarı"nda sınıadıkları bir önlemdir.

Anglo-Amerikan emperyalizmine karşı dikkatli olan, onlara alternatif olarak Bağlantısızlar Bloku ve SSCB ile ilişkilerini güçlendiren Kıbrıs Cumhurbaşkanı Makarios'u güzelce tertiplediler. Sampson'a yaptırılan bir darbe ile önce Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlandığını (Enosis) ilan ettiler. Ardından da 'garantör' Türkiye Cumhuriyeti'ne, adanın kuzeyini işgal ettirdiler.

Kuzey Kıbrıs'taki işgali şirin göstermek ve işgal hukukunun varlığını saklamak için, Kıbrıslı Türklere 'seçimler' yaptırarak kukla bir yönetim oluşturdular. Bu yönetim hem içte, hem de dışta, Kıbrıslı Türklere kendi özgür yönetimleriniymiş gibi yansıttı. Ama

anayasasına eklenmiş geçici 10. madde ile hiçbir zaman irade sahibi olmayan, tamamen kukla ve Ankara'nın güdümünde bir yönetim oluşturuldu. Bu yönetim Türk işgal ordusunun gölgesinde, onun emir ve talimatlarına göre hareket eden kukla bir yönetim oldu.

Bu modeli ABD çok tutmuş olmalı. Ne uluslararası hukuk, ne anlaşma dinliyor. Vurup giriyor ve girdiği yerden ordularını çekmiyor, ama bir sömürge valisi de tayin etmiyor! İşgal ordularının namlusunun ucunda, yerli halktan devşirdikleri ile kukla yönetimler oluşturarak, sözde bağımsız ve demokratik ülkeler yaratıyor!

Afganistan'da yapılan budur.

Şimdi Irak'ta yapılmakta olan da budur.

Buralarda yapılan düzenlemelerin "geçici 10. maddeleri" de eksik değildir!

Bravo TC rejimine ve Denktaş'a!

Kurduları yönetimle Dünya emperyalizmine ışık tutuyorlar!

Kurtuluşu emperyalist güçlerden bekleyenler boşuna bekler. İşte ABD emperyalizminin Afganistan'da oluşturduğu yönetim! Savaş ağalarından oluşan Kuzey İttifakı denilen gerici, yobaz, yarı-feodal

güçlerden oluşturulmuş, tamamen anti-demokratik, sözde sivil görünümlü askeri bir rejim.

İşte Irak'ta oluşturulmakta olan rejim! Irak'ın farklı etnik gruplarına bağlı savaşan aşiretlerin komutanları ile ABD'nin çokkurtiğini iddia ettiği Baas rejiminin eski ileri gelenleriyle oluşturulan, yine sivil görünümlü askeri bir rejim.

Söyleyin, bu rejimlerin KKTC denilen askeri rejimden bir farkı var mı?

Bunlara bakarak, hiçbir emperyalist güçten medet ummamalıyız. Ne ABD, ne de AB Kıbrıs'a çözüm aramıyor. Kendi çıkarlarını en iyi şekilde korumanın yollarını arıyorlar.

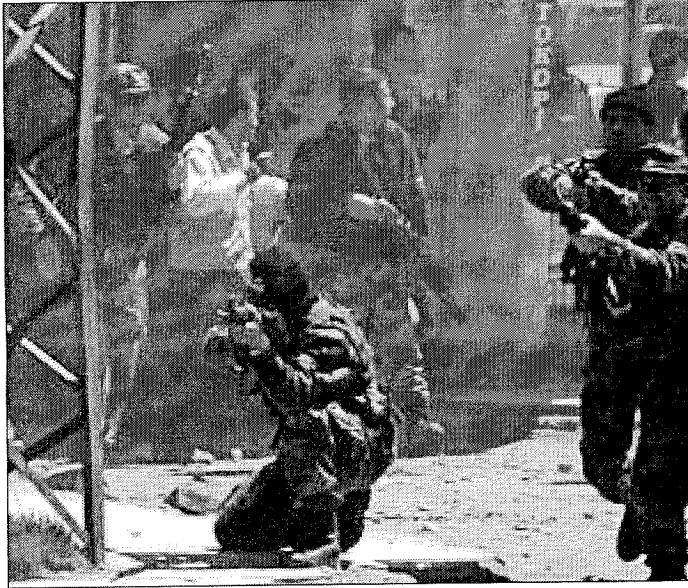
BM planı, Annan planı derken yapılanlara bakın.

Halkımızın isyanı karşısında yolları açarak statükoyu korumaya, militarist rejimi sürdürmeye çalışıyorlar.

Bizim için çözüm halkın birleşik gücündedir. Bu güç şimdilik yolları açtırdı. Çok yakında barikatları ve duvarları da yıkacak. Hiçbir güç tarihin ileriye akışını, ve ülkemizdeki toplumsal gelişmeyi durduramayacak.

Türkiye'den kısa haberler...

Deprem Mi Kader Mi?

1 Mayıs'ta Bingöl'de 6.4 ölçeğinde meydana gelen deprem Türkiye'deki çarpık rejimin para uğruna halkı nasıl ölüme gönderdiğini gösterdi.

Ankara'nın 500 km doğusunda olan Bingöl'de halk devletin deprem sonrası duyarsızlığını protesto ederken, çöken okulun devlet tarafın-

dan ne kadar sorumsuzca inşa edildiği de gözler önüne serdi. Okulun çökmesi ile yüzden fazla lise öğrencisi hayatını yitmiştir. Okulun çarpık sistem ortamında inşa edilmesini protesto eden halka ise polis ateş açmıştır. Halkın haklı protestolarına devletin tahammül edemeyeceği bir kez daha sergilenmiştir.

Petrol-İş Kırıkkale Mitingi

Petrol-İş Sendikası'nın özelleştirme talanına karşı başlatmış olduğu kampanya programında olan Kırıkkale mitingi 3 Mayıs günü yapıldı. İzmir, Manisa, Ankara, Eskişehir, Gölçük, Kütahya gibi illerden otobüslerle Kırıkkale'ye gelen işçiler TÜPRAŞ işçilerinin görevlileri tarafından yolda karşılandılar.

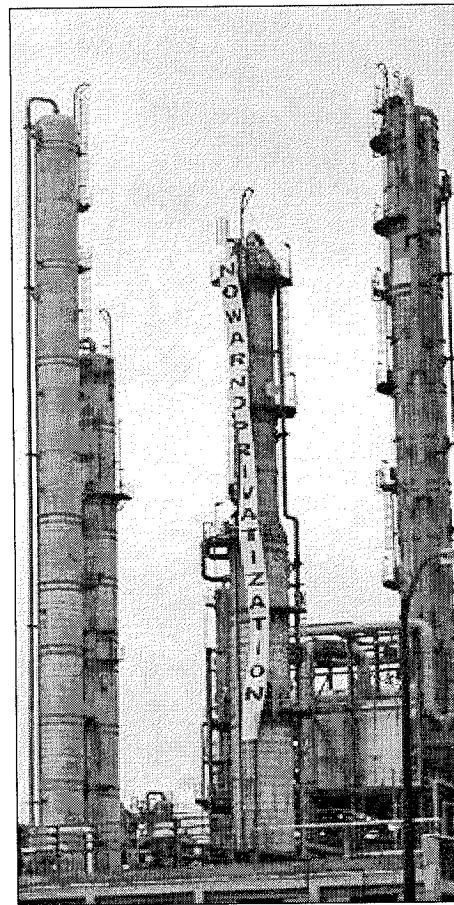

"Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol!", "Geliyor Geliyor Genel Grev Geliyor", "İMF'nin İleri, Sattırmayız KİT'leri", "Susma

Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları sık sık atıldı. Kürsünün arkasına kurulan 4 dilde yazılmış dev boyuttaki "Bir özelleştirme hareketi: IRAK" pankartı çarpıcı bir görüntü verdi.

KESK'e, Kamu-Sen'e bağlı bazı şubeler ve Hizmet-İş de TÜPRAŞ işçisine destek verdi.

Yine Hacılar kasabası halkının da destek verdiği ve yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı miting 15:00 sularında sona erdi.

YAĞMA YOK, SOSYALİZM VAR
İŞÇİLER PARTİYE, PARTİ İKTİDARA

Şeklinde sloganlar atıldı. Bu bir Mayıs'ta Türk radyo televizyonları alanda ki grupların Türk bayrakları ile yürüdüğünü öne çıkardılar. Halbuki devrimci grupların hiçbirisi Türk bayrağı taşımadı.

Türk bayrağını derin devletin adamı olan Doğu Perinçek'in sahte işçi partisi ve bir de 'yeni' dürüyen 'ulusal sol' grupları taşıdı.

Aslında bunca devrimci militan gücün arasına bunları salmak provokasyon değilse başka neye provokasyon denir bilemiyoruz. Ancak Türkiye sol hareket de belli bir olgunlaşma devresine girdiğini gösterdi.

İstanbul'da Taksim meydanında basın açıklaması yapmak isteyen bir gruba polislin sopalarla saldırması ve 30 kişilik bu grubu tutuklayarak gözaltına alması dışında bir olay yaşanmadı.

Bu mitingten de rahatlıkla görülebileceği gibi Türkiye halkı muhteşem bir devrimci potansiyel taşımaktadır. Ancak devrimci güçler, çoğu kez ne olduğunu kendilerinin bile bilmediği farklılıklar nedeni ile bölünmüşlerdir. Bu da var olan kapasiteyi gerçek bir örgütlülük düzeyine çıkarmalarına, proleteriyayı sınıfsal bir güç olarak örgütlemelerine engel oluyor.

İstanbul İnsan Hakları Derneği'nden Bildiriliyor

İnsan Hakları İstanbul Şubesi yöneticileri 6 Mayıs 03 tarihinde göz altına alındı. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde meydana gelen olayla ilgili bir basın açıklamasına katılan İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesinden iki yönetici polis tarafından gözaltına alındı. Bir tanesi iki saat sonra bırakılmışsa da diğerrinin, ertesi gün mahkemeye çıkarılmak için tutukluluğu devam etmektedir.

EKİM Kültür-Sanat Üretim Merkezi Dans Hocası Fügen Ecer İle Dans Üzerine Bir Söyleşi..

Nazlı Şahin

1 Mayıs işçi sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma gününde EKİM Kültür-Sanat Üretim Merkezi'nin miting alanında sahnelenen kısa dans gösterisi Güney'de ve Kuzey'de oldukça etkili oldu.

Orak ve çekiçin havaya kaldırılması ile bitirilen, barış konulu, içinde mistik ve siyasal anlatımların harmanlanarak sunulduğu, otantik bir müzikle izleyiciye sunulan dans gösterisini hazırlayan EKİM Kültür-Sanat Üretim Merkezi dans Hocası Fügen Ecer ile dans üzerine bir söyleşi yaptık.

Hazırlamış olduğunuz bu dans izleyiciye ne anlatmayı amaçlıyordu, neden 1 Mayıs'ta sergilendi?

Aslında 1 Mayıs olarak hedeflenmemiştir ama EKİM'e böyle bir fırsat verilince EKİM gençliği olarak bunu değerlendirdik ve bu güne kadar 1 Mayıs'larda hiç yapılmamış olan bir şeyi yaptık. Amacımız barışa çağrı idi, tabi barışa çağrı derken genel anlamda oradaki kitleye söylenen şeydi ama dansın sonunda orak ve çekiçin ortaya çıkması esas amacımızdı.

Esas amacımız dediğiniz orak ve çekiçin kitleye anlatmak istediği neydi?

Ben bu dansı ortaya koyarken böyle bir şey düşlemediğim, EKİM'de bulunan genç bir arkadaşımızın istemiydi. Elinde orak bulunan arkadaşımız dansın içinde vardı, birde çekiç koyarak işçi ve emekçi halkın bayramına yakışır kılmak istediler. Bütün dünya işçi sınıfının amblemi haline gelen orak ve çekiçin dansın sonunda ortaya çıkarılması 1 Mayıs'ın anlamını daha da güçlendirecekti.

Yani diyorsunuz ki, işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta sınıfın temsiliyetini orak ve çekiçle belirtmenin anlatmak istediğimizi daha güçlü kılacağına inandığımız için dansı bu şekilde bitirdik, öyle mi?

Evet gençlerin istemi oldukça yerine oturdu.

Sabah Güneyde yapılan 1 Mayıs'a katıldınız, orada neden miting alanında değil de başka bir yerde sergilediniz. İzin mi verilmemişti?

Miting alanında sergilememize PEO sendikası karşı çıktığı için sergileyemedik.

PEO'nun neden karşı çıktığı konusunda bilgi alabildiniz mi?

PEO aslında mitinge katılmamıza da karşı imiş, bunu daha sonra öğrendim. Kesinlikle izin veremeyiz demişler.

PEO kuzeyden gelenlerin mitinge katılmasına karşı olduğu için mi sizin dans gösterisine izin vermedi?

Saniyorum kuzeyden gelen bir kültür-sanat merkezi olduğumuz için değil EKİM olduğumuz için karşıydılar. Dünyaya bakış açımızla ilgili bir karşı duruşları söz konusu idi. Biz daha sonra bir piknik alanında gösterimizi yaptık, çocuklarımız çok duygusaldı, tamamen dansa adepte olmuşlardı ve izleyenlerden gelen o duygu yoğunluğunu birlikte yaşayınca oldukça iyi bir gösteri oldu. İzleyicilerin gösterimiz sonrasında bizlerin böyle bir şeyi başarabileceğini zannetmediklerini söylemeleri verdiğimiz mesajın orada bulunan insanların duyduğu ve düşünceleri olduğu, ve bu çok güzeldi.

Dansa kullandığınız müzik bu güne kadar duyulmuş bir müzik değildi, nedir bu kullandığınız müzik?

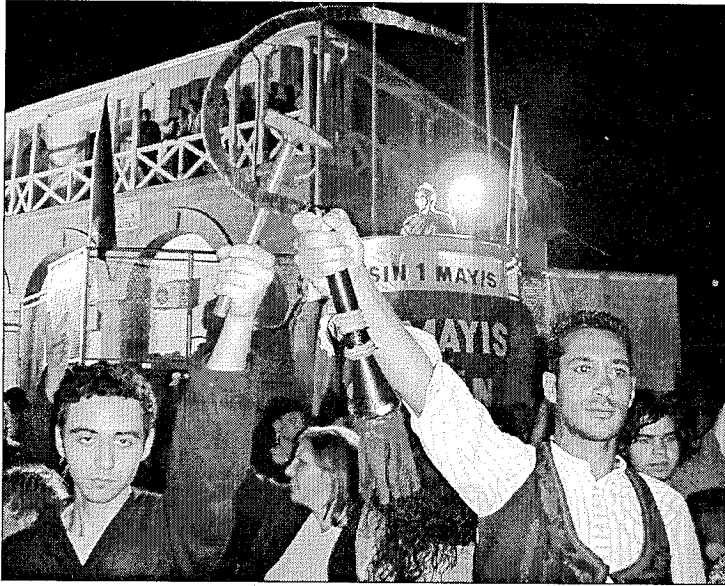
Kullandığımız müzik Mete Hatay'ın "Versis Mundus" adlı bir cd'si, cd'de bulunan müzikler tamamen Kıbrıs'a ait motifler ve kullandığımız parçada bir Maronit ezgisi. Ezgideki duygular ve müziğin ritimleri beni çok etkiledi ve Irak savaşında yaşanan acıları o ağıtla anlattığı için halkların mücadele günü olan 1 Mayıs gibi anlamlı bir günde ortaya koyacağımız barış dansında bu müziği kullanmak istedim. Bu parça Kormacıtlı Yusef Bahattin'in Maronit Arapçasıyla söylediği bir noel ayını, müziğin altındaki ritimler

ise barış sever Sufi müziği ve Hristiyan ayini sentezinden oluşmaktadır. Mete Hatay'a da sorduğunda bu söylediklerim dışında başka bir bilgi vermedi bana. Biz müziğin dili ve mimiklerimiz ile vermek istediğimiz mesajı verdiğimiz inaniyorum. İnsanların ağıladıklarını gördüm, biz insanları duygusallaştırıp ağılatmak istemedik ama dansçılarımızın tamamen konsantre olmaları sanırım insanların acıları istemediklerini ve artık barışı istediklerini ifadesi oldu.

Bu dansı, 1993 1 Mayıs'da Moskova'da yaşamını yitiren Türkiyeli bir dostuma, bütün devrim şehitlerine, dünya işçi sınıfına ve barış için kavgaya veren halklara adıyorum.

Bu gösterileri başka bir yerde ve zamanda sergilemeyi tekrar düşünüyor musunuz?

Evet, 3 Haziran Nazım Hikmeti anma gecesinde ve Yakın Doğu Üniversitesi'nin Bahar Şenliğinde sergilemeyi düşünüyoruz, tabi izin verilirse. Ben EKİM olarak üniversitede sergilemek için izin almaya gittiğimde bana dans gösterilerinde siyasi motiflerin olamayacağı söylendi, içeriği konusunda bana bir çok soru soruldu ve incelemeye alacaklarını söylediler. Ben, konusu barış olan bir dansın siyasetle bağdaştırılmay-

acağını, barışa çağrı yapıyorsak bunun hangi siyasi noktaya konabileceğini sordum, bir yanıt vermediler.

Benim dansınızdaki izlenimim, halkların savaşta yaşadığı acıyı ve barışın elzem olarak bütün dünyada hakim olmasını ve bu barışı ancak emekçilerin ve işçi sınıfının birliğinde gelebilecek bir barışla gerçekleşeceği noktasında oldu, sanırım sizinde düşüncelerinizde bu temalar vardı sahneye konmadan önce. Size göre bir siyasi motif taşıyor mu dansınız?

Barışa çağrının kesinlikle dili dini ve ırk ayrımı yoktur. Bunun düşünerek böyle bir gösteriyi hazırladım.

Dansın koreografisi kime aittir?

Hareketler ve koreografi bana aittir, yalnız Lefkoşa Belediye Tiyatrosunda görev yapan barış Refikoğlu çalışmalarımıza geldi ve çocukların mimiklerindeki bir takım şeyleri değiştirmemiz gerektiğini söyleyerek bize yardımcı oldu. EKİM gençliği katkılar koydu ve güzel bir çalışma oldu.

Güneyden size teklif gelse veya siz güneye teklif götürerek ortaklaşa çalışmalar yapmayı ve danslarınızı sergilemeyi düşünüyor musunuz?

Ben Kıbrıs'ta bulunduğum uzun yıllardan bu yana dansla ilgileniyorum ve benim danslarım porotest motifler içeriyor, sistemle çalıştığım noktaları sergilemek istiyorum bu da sisteme karşı duruş oluyor. Danslarımda genelde bunları koyuyorum. Rum gençlerinden bizimle çalışmak isteyenler oldu 1 Mayıs'tan sonra, bizde kuzeye geçtiklerinde EKİM'e gelmelerini tavsiye ettik. Neden olmasın, elbette birlikte bir şeyler yapmak çok daha güzel olur.

Neden porotest dans?

Toplumda yaşanan bir takım olumsuzluklara karşı duruşumdan dolayı. Düşüncelerimi topluma daha kolay iletmenin yoludur sanat, ben de dansımla karşı duruyorum yaşanan bunca

acıya ve yanlışlıklara. Dans her zaman benim yaşamımın bir parçasıdır.

Dansınızda sahneye ölü olarak getirilen çocuk neyi temsil ediyordu? savaşlarda yitirilen çocukları mı, dünyada barışın öldürüldüğünü mü?

Savaşta yitirilen bir genci anlatmayı hedeflemiştim ama 1 Mayıs'ta sahneleneceği için işçiye canlandırmasını istedik. Yani o çocuk işçiye temsil ediyordu. Taşıyıcı arkadaşımız büyük birini kaldıramayacağı için bir çocuk tercih edildi. Ama herkes farklı algıladı, değişik yorumlar yapıldı.

Başına bir baret taksaydınız ya da işçilerin kullandığı aletlerden verseydiniz çocuk oyuncunun eline, sanırım insanların değerlendirmelerinde kafa karışıklığı yaratmazdı. Gerçi dansın sonunda orak ve çekiçin havaya kaldırılması ile anlaşılıyordu. İşçi sınıfını öldüren kapitalist sisteme karşı halkların barış kavgasının galip gelerek daha güzel bir yaşamı sınıfın dirilişinin gerçekleştirebileceğini anlatıyordu dans. İşçinin çocuk olması da güzel bir anlatımdı, biliyorsunuz ki, bizler çocuklarımıza daha yaşanabilir bir dünyayı bırakamamanın burukluğunu yaşıyoruz ve bu gün dünyada işçi olarak çalıştırılan, ezilen, sömürülen çok sayıda çocuk var. Bu yönü ile çocuk olması çok şey ifade eder, değil mi? Ve bizler çocuklarımıza yaşanılır bir dünya bırakmak zorundayız.

Tamamen katılıyorum söylediklerinize. Çocuklarımız barış dolu bir dünyada savaşı ve sömürsüz yaşamayı hak ediyorlar. Bunu bütün dünya çocukları hak ediyor.

Dansınızda mistisizmin getirdiği dini temalarda vardı. Hristiyanlığı temsilen bir rahip ve İslamiyeti temsilen bir hoca. Buradaki vermek istediğiniz mesajınız neydi.

Kullandığımız müziğin ana temasında din olgusu vardı, müziğin son bölümlerinde ilahi vardı. Oradaki ritimler ve tempolar ağıt havasını çağırıyordu için ve genelde ağıtlar halkların dinsel kültüründen geldiği için dinsel temaların motiflerinde olmasını uygun gördüm. Semahıda kullandım dansa, Kıbrıs'ta yaşayan halkların mozağının yansımasını istediğimden bu motifleri kullandım. Dine çağrı veya dinden uzaklaşma gibi bir düşüncem olmadı bu motifleri sahnelerken.

Kuzeydeki sanatsal faaliyetleri toplum açısından yeterli görüyor musunuz?

Kesinlikle yeterli değil.

Dansınızda gördüğüm anlatımı ve estetiği daha önce burada yapılan gösterilerde görmedim. Aslında genel anlamda yaşananları dans ve tiyatral gösterilerle ifade edebilen bu tür çalışmalar pek olmuyor. Sizce eksiklikler nelerdir, yeterli kılabilmek için neler yapılmalı?

Ben Kıbrıs'a geleli 20 yıl oldu. Sanatsal faaliyetlerin eksikliği gördüm ve kendimde eksiklik hissetmeye başladım. Son on yıldır daha önceye nazaran bir şeyler yapılıyor ama yeterli değil tabi. Benim hazırladığım türde bir dans gösterisine daha önce rastlamadım. Geçen yıl hazırlamış olduğum dansa askeri ihaka karşı çıktığım için biraz rahatsız edildim ama ben yine de gösterilerime devam ettim. Benim düşünce yapımına ters gelen şeyleri ben dansımla anlatıyorum ve kitlelere sunuyorum, halktan aldığım tepkiler bu güne kadar hep olumlu oldu, bu da yaptığım işin doğruluğunu göstermeye yetiyor. Sanat biraz cesaret ister, ben göze alabiliyorum bazı şeyleri. Şu an için kuzeydeki çalışmalar yeterli değil ama gençlerimizin sanat merkezlerine ilgi duymaları gelecekte çok daha fazla sanatsal faaliyetlerin gerçekleşeceğinin göstergesidir, buna inanıyorum, inanmak istiyorum.

Söyleşimiz oldukça keyifli idi, sanat dünyasına katkılarınızdan dolayı sizi kutluyorum ve çalışmalarınızın devamını diliyorum. Teşekkür ederim.

Gazetenizin sanata göstermiş olduğu ilgiden dolayı asil ben teşekkür ederim.

Nazlıca

Nazlı Şahin

45 Sene Sonra

1 Mayıs

Yıllar sonra Türk ve Rumlar birarada işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı hem güneyde hem de kuzeyde birlikte kutladılar.

Elefteria meydanı ve Sarayönü barış çığlıklarıyla uyandı o sabah, nasılsa özlemişlerdi böyle bir kalabalığı, hiç olmadıkları kadar sessiz ve sakin dinliyorlardı iki halkın barış çığlığını. Saklanıyordu sokaklardan savaşanlar, saklanıyordu 1 Mayıs'ı bahar bayramı olarak lanse eden karanlık insanlar.

İki halk gümbür gümbür dolduruyordu işte caddeleri bütün yasaklarına rağmen hükümetlerin.

Yaseminler daha beyaz açmıştı o sabah, daha güçlü salıyordu kokularını.

Torodoslardan ve Beşparmaklardan esen meltemler sarıyordu her yanıma.

Böylesine duygu dolu, barış kavgasının aleviyle çığlık çığlık donanmamıştı bu caddeler. İşçinin ve emekçinin bayramı, bir bahar gününde böylesine coşkulu yaşanmamıştı Lefkoşa'da.

Yeniden diriliyordu sanki sokaklar, yeniden doğuyordu güneş ve yeniden doğuruyordu toprak ana mücadeleciler çocuklarını.

İçimin böylesine sarsıldığını uzun zamandır hissetmemiştim ve sevinçten deliye dönen yüreğimi durduramıyordum.

Bu ne müthiş bir bahtıyarlıktı.

"Hep böyle olmalı insan, birlikte karşı durmalı zulme, acıya, sömürüye ve sınırları çizerek iki halkı ayıran, halkları ayıran faşizme karşı omuz omuza olmalı insan." diye konuşuyordum yanımdakilerle.

Lefkoşa'nın bölünmüşlüğü kanıma dokunuyordu çünkü, iki adım ötede duran, çocukluğuna uzanamayan elleri gördükçe acının sınırsızlığına uzanıyordum her zaman.

1 Mayıs sabahı eller uzanmıştı birbirine ve kenetlenmişti iki halk işte, akşamında 1 Mayıs'ın faşizm lanetlenmişti Rumca ve Türkçe açılan "Yaşasın 1 Mayıs" pankartlarıyla Lefkoşa'nın Sarayönü'nde.

Devam etmeli bu birlikte-lik, devam etmeli dünyadan acının izini silip, barışın güzelliğinde yaşanacak bir dünyayı kurana kadar devam etmeli.

Emperyalistleri kendi karanlıklarına gönderip, bayrak bayrak donanmış işçi sınıfının ve emekçi halkların yeryüzüne hakim olacağı zamana kadar devam etmeli.

Yeryüzü aşkın yüzü olana kadar devam etmeli.

Üç Çeyrek Asırda Üç 1 Mayıs

Enver Bildir- 3 Mayıs 2003 tarihli Evrensel gazetesinden alınmıştır.

Kıbrıs'ta ilk işçi hareketleri Amerikan sermayesi tarafından kurulan Kıbrıs Maden Şirketinde (CMC), 1925 yılında başlar. Sendikalaşmanın yasak olduğu bu yıllarda fakir Kıbrıs işçilerinin ucuz işgücü, yabancı semayedarların iştahını kabartıyordu. Maden ocaklarında yer üstünde çalışma saatleri gün doğumundan gün batımına, yeraltı ocaklarında ise 9 saat kesintisizdi. Şirket yöneticilerinin aç kalabalık diye nitelediği işçilerin, hiç bir sosyal hakkı olmadığı gibi, belirlenen programların herhangi bir nedenle aksatılması da mutlaka cezalandırılması gereken bir suçtu.

18 Mart 1925 de maden ocaklarında Kıbrıs tarihinin en korkunç iş kazası olur. Çöken ocaklarda sıkışan arkadaşlarını kurtarmaya çalışan işçiler iş düzenini bozarlar. Şirket yöneticilerinin işbaşı çağrısı karşılıksız kalır. İşçiler arkadaşlarını kurtarma kararlılığında idiler. Bu kollektif ittatsızlık affedilemezdi. Tüm işçiler işten atılır. Şirketin adamları diye bilinen dört kontraktöre iş alanları paylaştırılıp işgücünü onların temin ve denetim altında bulundurulması sağlanır. Baskı artırılıp, sömürü bir o kadar katmerlenmişti. 1926 yılında bu çirkin sömürüye karşı düzenlenen grev başarısızlıkla sonuçlanmış, artık iyice devleşen şirket, işçiler karşısındaki taviz vermez tutumu ile ünlenmişti. Kıbrıs Maden Şirketi arazisinde bir sonraki grev için 10 yıl beklemek gerekecekti.

1926 yılında Kıbrıs'ın başka bölgelerinde de örgütlenme özgürlüğü talep eden eylemler vardı. Aynı yıl Kıbrıslı Türk ve Rumlar'ın ortak partisi olarak Kıbrıs Komünist Partisi kurulur. İlk örgütlenen kesim olan ayakkabı imalatı sektörü çalışanlarının eylemleri durmak bilmiyordu. 1928 den itibaren demirciler de resmen örgütlendiklerini ilan etmiş ve eylem yapmaya başlamışlardı. Kıbrıs Komünist Partisi 1931 yılında kapatılıp yöneticileri sürgün edilmesine rağmen sınıf bilinci iyice yerleşmeye başlamıştı. Ve nihayet 1932 yılında Sömürge yönetimi sendikalaşma yasasını kabul etmek zorunda kalır.

1936 yılında ilk profesyonel sendikacılar Kıbrıs Maden Şirketi arazisinde görülmeye başlanır ve işçi sayısı 6000 e yaklaşan şirketin çalışma alanlarında ard arda grevler yaşanır. Şirketin politikası değişmemişti, yine sert cezalar gelir. Grevci elebaşılar tutuklanır, yargılanıp hapsedilir, greve katıldığı tespit edilen işçiler işten atılıp şirket arazilerine girişleri yasaklanır.

Kıbrıs'ta İngiliz politikası "böl ve yönet" prensibi üzerine kurulmuştu. Bir yanda Kıbrıs'ın Yunanistan ile birleşmesi (Enosis) için mücadele veren Rum milliyetçileri, diğer yanda Enosis'i engellemek için İngiliz Sömürge Yönetiminin işbirlikçiliğini yapan Kıbrıs Türk üst sınıfları. Kıbrıs'ı yönetmek çok kolaydı. Tüm politika bu durumun değişmemesi üzerine kurulmuştu.

İki şeyden çok korkuluyordu. Hızla sola kayan işçi hareketlerinin örgütlenerek Komünist harekete katılması ve Kıbrıs'ta sermaye birikimi yolu ile yerel kapitalist sınıfın güçlenip Kıbrıslılık bilincini ve Kıbrıs Ulusçuluğunu ortaya çıkarması. 1936 yılında Sömürge Bakanlığı durumu şöyle değerlendirdiyordu: "Kıbrıs'da gelecekteki politik rahatlığımız için, yönetimi bölgesel farklılık temelinde yürütmeliyiz. Böylece Enosis eskimiş bir değer olduğu zaman, kaçınılmaz olarak yükselecek olan Kıbrıs Ulusçuluğu, mümkün olan en uzak tarihe ertelenmiş olmalı."

1936 yılından sonra adanın ekonomik altyapısı tam da yukarıda öngörüldüğü şekilde yeniden düzenlenmeye başlanır. Yürürlüğe konulan kooperatifleşme programının başarısı için her şey yapılır. Aslında hedeflenen köylülüğün farklılaşmasının, mali sermayeye kaynak oluşturacak tefeci sermayesinin ve tarımda büyük kapitalist işletmelerin önüne geçmektir. Programın başarısı zor durumdaki köylülüğü rahatlatıp hükümete desteği artırdığı gibi, kooperatifler cenneti haline gelen Kıbrıs'ı yönetmeyi daha da kolaylaştırmıştı. Hemen her köyde küçük üreticiyi koruyan küçük üretim birimleri

hükümetin mutlak denetimi altında idi. Hem Kooperatif Merkez Bankası, hem de sınırsız yetkiyle donanmış mukayyitler ekonomik etkinliklerin çok büyük kısmını denetleyebiliyordu. Ama hala ikinci tehlike bertaraf edilememişti. Kıbrıs işçi sınıfı her şeye rağmen örgütlenerek gelişiyordu.

1939-44 savaş yılları idi. Savaş sonrasında ilk şoku Kıbrıs Komünist Partisi'nin devamı iddiasındaki AKEL'in önlenemez yükselişi oldu. 1942 yılından beridir örgütlenen AKEL, Kıbrıs'ın 5 büyük belediyesini almış, AKEL'e bağlı İşçi Sendikaları Federasyonu (PEO), adanın her yerinde örgütlenerek işçi sınıfı içerisinde tartışmasız çoğunluğu elde etmişti. Kıbrıslı Türk ve Rum solcular, Akel'de Kıbrıs işçi sınıfı da Kıbrıs İşçi Federasyonunda Sömürge yönetimine karşı Bağımsız Kıbrıs için mücadeleye başlamışlardı.

Ve o tarihi hata yapılır.

AKEL 1944 kongresinde, Kıbrıs'ın güçlü Yunan Komünizmi ile birleşeceği gerekçesi ile Enosis'i destekleme kararı alır. Kıbrıslı Türk sosyalistlerin "yapmayın" çılgınlıkları sonuçsuz kalmıştı. Kıbrıs işçi sınıfı hızla bölünmeye başlar. Aynı yıl Kıbrıslı Türk sendikaları kurulmaya başlar ve daha sonra Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Konfederasyonu (KTİBK) adında birlik oluştururlar. Ama her şeye rağmen Kıbrıslı Türk işçilerin yaklaşık yarısı PEO'da örgütlü kalmaya devam eder.

Kıbrıs Maden Şirketi 1946 yılında yeniden açılır. Şirketin başında ünlü anti-komünist Hendricks vardı. Kıbrıs Maden

Rumca "Yaşasın Kızıl(Kırmızı) 1 Mayıs" pankartı asılmıştı. O sırada Şirket araçları Lefke'de dolaşp hoparlörlerle eyleme katılan işçilerin bunun sorumluluğuna katlanmak zorunda kalacaklarını duyuruyordu.

Şirket dediğini yapar ve tüm iş yerlerini üç gün kapatır. Ama hesap kapanmaz...

1947 yılı sonunda toplu sözleşme görüşmeleri çıkmaza girer. İş, birlikte 1 Mayıs kutlamaya kadar götüren sendikalar ada'nın lanetlileri idiler. Kabul edilebilecek sınırların çok ötesine geçilmişti. Birleşmiş sendikalar ise güçlerinin farkındaydılar. 8 Ocak 1948 de iki federasyon her türlü iş birliğini öngören bir protokol imzalarlar. 13 Ocak'ta ise Kıbrıs tarihinin en önemli grevi başlar.

Taraflar her şeylerini ortaya koymuşlardı. Başlangıçta grev kısa bir süre için öngörülmüştü, ama Kıbrıslı'lar kendi örgütlerini de şaşırtan bir destekle greve sahip çıkarlar. Tüm civar köylerden grevci işçilere erzak yardımı gelmeye başlar ve bu destek sonuna kadar sürer. Kıbrıs'ın birçok yerinde madencilerin gervine destek grevleri ve 9 Şubat'ta da Ada çapında genel grev yapılır.

Adıllar'ın işçilerine verdikleri içten destek, işverenin direncini kırmak içindi. Ama bilmiyorlardı ki bu sadece "günahların" çapını büyütüyordu. Kıbrıs'ta, henüz sınırlarla bölünmemiş bu küçük ülkede, gönüldeki bölünmüşlük dokunulmazdı. Tehlikelerin en büyüğü yüreklerin aynı şey için atmasıydı.

İşveren için taleplerin maliyetinden çok işçilerin birlikte hareketi önemliydi. Kıbrıs'ta

duydukları basın desteğini sağlar. Lefke'ye gelip işçilere moral verir. Toplantılara katılıp konuşmalar yapar. Toplantılara katılanlar arasında genç avkat Rauf Denktaş da vardı.

Önce Rum sağcılar devreye sokulur, Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu işçilere işbaşı yapmaları için çağrı yapar, Rum sağcı sendikalar ve milliyetçi parti KEK grev kırıncıları teşvik eder, ardından Dr. Küçük saf değiştirir ve bu kez grev kırıcı Kıbrıslı Türk işçileri örgütlemeye üzere Lefke'ye gelir. Mayıs başına gelindiğinde maden işletmeleri yarım kapasite çalışır durumda idiler. Hızla güç kaybeden sendikaların 1 Mayıs'ı kutlama girişimleri olmaz ve 16 Mayıs'ta ağır bir yenilgi ile grev sona erer. AKEL ve PEO, şirket müdürü ile hesaplaşmalarını basın yolu ile sürdürmeye devam ederken, Kıbrıs Türk Sendikaları da grevden 3 gün sonra çıkarmaya başladıkları Emekçi isimli ilk Kıbrıs Türk işçi gazetesi yoluyla Dr. Küçük ile hesaplaşmaya başlarlar. Emekçi yaklaşık 1 yıl sonra Dr. Küçük'e hakaretten ağır para cezasına mahkum olur ve kapanır. Dr. Küçük önündeki tüm engelleri aşarak Kıbrıs Türk Toplum lideri olurken, Kıbrıs Rum toplumunda "Enosis", Kıbrıs Türk toplumunda ise "ya taksim ya ölüm" sloganı her zamankinden daha fazla taraftar toplamaya başlamıştı.

Yer altı teşkilatlarının etkinliği ve iki halkın çatışmasına rağmen sendikaların etkinliği de sürmeye devam eder. Kıbrıs Türk sendikalarındaki solcu işçi önderleri ve PEO üyeleri tüm olumsuz koşullara rağmen Kıbrıs Türk muhalefeti'ni örgütlemeyi sürdürürler. Ama 10 yıl boyunca iki halkın birlikte kutlayacağı ikinci 1 Mayıs'ı örgütlemeyi göze alamaz.

Toplum liderliği ve muhaliflerinin iyice belirginleştiği bir dönemde, 1 Mayıs 1958'de, Kıbrıslı Türk solcular o günahı bir kez daha işlerler.

Dr. Küçük'ün şiddetle kınadığı eylemin gecesinde hemen karşılık gelir. Solcu Kıbrıslı Türklerin lokali durumundaki Lefkoşa Türk Eğitim-Spor Kulübü basılıp tahrip edilir. Yeni "önlemlerin" gelmesi de gecikmez. Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) dağıttığı bildirilerle, PEO dan istifa etmeyen Kıbrıslı Türk işçilerin cezalandırılacağını duyurur. 22 Mayıs'ta PEO Türk Şubesi Başkanı kurşunlanır, iki gün sonra bu kez bir başka Kıbrıslı Türk aydını, İnkılâpçı (Devrimci) gazetesi yazı işleri müdürü Fazıl Önder öldürülür. 29 Mayıs'ta ise yakılıp tahrip edilen Eğitim Kulübü yönetim kurulu üyelerinden Ahmet Yahya öldürülür. Sömürge yönetimi, katilleri bir türlü "bulamıyordu" ve istenen gerçekleşti. Gazeteler öldürülmekten kurtulmak için PEO dan istifa ettiğini bildiren ilanlarla dolmaya başlamıştı. Yoğun istifalara rağmen saldırılar devam ediyordu. En son önlem olarak ise Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Genel Sekreteri görevinden "alınır". Artık kimse iki toplumlu 1 Mayıs'ı düşünmeye bile cesaret edemezdi.

Son ortak 1 Mayıs kutlama girişimi 1990 yılında gerçekleşir. Kuzeyde bir grup Halk-Der üyesinin kurduğu Özgürlük dergisi ile, güneyden, Duvarların İçinden dergisi, tüm yasaklamaları aşmayı başarıp ortak bir afiş yaparlar. 30 Nisan gecesine afişler duvarlarımıza yapıştırılmaya başlanır. Erken farkedilirler. Güvenlik birimleri her yeri karış karış arayıp üzerinde Rumca yazılar bulunan afişlerin tamamını sökmeyi başarılar. Tehlike bir kez daha bertaraf edilmiştir!

Kıbrıslı Türkler, 1977 yılından beridir her yıl düzenli olarak 1 Mayıs'ta alanlara çıkıyorlar. Kıbrıslı Rumlar da öyle. Bu küçük ada'nın, küçük şehrinde, birkaç sokak ara ile iki küçük alanda.

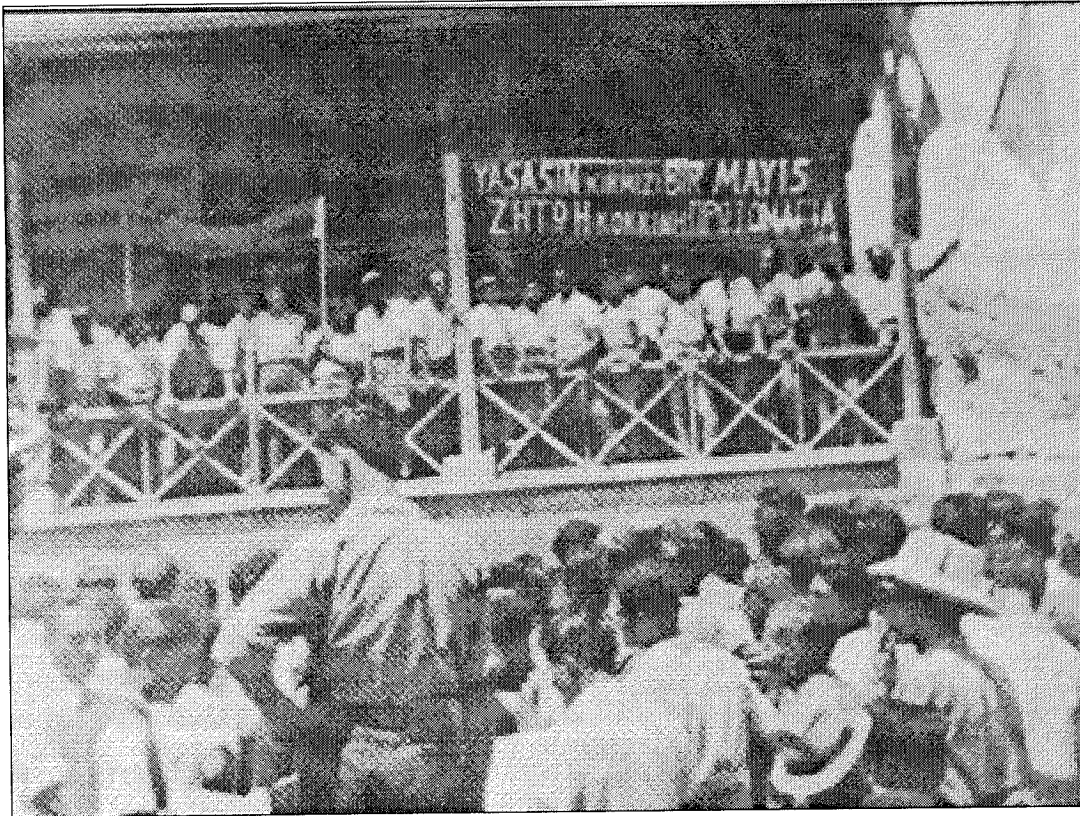
Sarayönü ve Özgürlük alanlarında. Bir yolun karşısına pasaportla bile geçmenin mümkün olmadığı iki farklı devlette.

Şimdi 10 günden beridir bir tür devrim yaşıyoruz. Artık geçilemeyen sınır yok. Durdurulamayan Kıbrıslı Türklerin yaktıkları ateş bütün adayı sardı.

Ve 72 saat sonra üçüncü 1 Mayıs.

Hangisi daha zor? Henüz daha çok erken, mantığımızla hareket edelim, en azından gelecek yıl buluşalım diyenleri mi dinlemek?

Yoksa üç çeyrek asıra üç 1 Mayıs'ı sığdıramayan bir ülkenin çocuğu mu olmak?

Şirketi, hem ekonomik etkinliğinin çapı hem de işçiler karşısındaki politikası açısından İngiliz Sömürge Yönetiminin göz bebeği idi. Şirket politikası edindiği engin işçi düşmanı deneyimi ile aynen sürüyordu. Bölünmüş işçi sınıfı "komünistleri şimdi durduramazsak gelecekte önelirine geçemeyiz" diyen ve bu düşüncelerinin gereğini yapmak kararlılığını gizlemeyen Hendricks karşısında çaresiz kalmıştı. 1947 yılı başlarında ortam hızla gerilmeye başlar. Sendikalar hiç bir taleplerine olumlu cevap vermeyen azgın anti-komüniste karşı birlikte hareket etmeye başlar. İşbilgi gittikçe gelişir. Yaşamın kendisi Kıbrıslılar'a doğru yolu gösteriyordu.

Nisan 1947 sonunda, Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Konfederasyonu ve Kıbrıs İşçi Federasyonu, 1925 yılındaki ilk örgütlenme günlerinden beridir yapamadıklarını yapmaya, 1 Mayıs'ı işçi kasabası Lefke'de birlikte kutlamaya karar verirler. 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi talebi tabii ki öfke ile red edilir.

İşçilerin 1 Mayıs eylemine katılması için alınan önlemler işe yaramaz ve iş bırakan madenciler aileleri ile birlikte iki koldan Lefke kasaba merkezine yürürler. Herkes şaşkındı, hükümet, şirket ve hatta işçiler. Tüm önyargılar yıkılmış Kıbrıslı'lar etnik ayrımları bir tarafa itip aynı alanda Kızıl Bayramı kutluyorlardı. Sendika binasına Türkçe ve

faaliyet gösterdiği 62 yıl boyunca, ülkemizin kaynaklarından tespit edilebilmiş 30 milyon ton bakır madeni konsantrasyonu, 2.5 ton altın, 80 ton gümüş ve tespit edilememiş daha nice değeri alıp götüren, karşılığında ise 50 milyon ton dan fazla atık bırakan Şirket için yatırımlarının gelecekteki güvenliği her şeyden önemliydi. Kıbrıslı'lar emperyalist sermayenin en önemli temsilcilerinden biri ile kavgaya tutuşmuştu.

Şirketin direncine, hükümetin desteği eklenir. Grev kırıcılar getirilip çatışma çıkarılır. Polisler işçileri kurşun yağmuruna tutar. Sayısız işçi gözaltına alınır. 78 işçi tutuklanıp yargılanır, 2 yıla kadar hapis cezalarına mahkum edilir, ama grevi kırmak mümkün olmaz.

Tek çare kalmıştı, İngiliz Emperyalizmi'nin uzmanlık alanı...

1945 yılında Kıbrıs Türk "liderliği", Sömürge Yönetimi'nin desteği ile kurulan KATAK çatısı altında birleşmişti. Bu birikten kısa süre sonra liderlik kavgası yüzünden ayrılıklar baş göstermiş, birlik etkinliğini yitirmiş, önce Dr. Küçük sonra Necati Özkan ayrı partiler kurmuşlardı. O sıralar Kıbrıs Türk halkı içerisinde tek örgütlü güç sendikalar idi. Liderliğin yolu sendikaların desteğinden, yani greve destekten geçiyordu. Dr. Küçük elindeki Halkın Sesi gazetesi ile grevcilere ihtiyaç

Lise Öğrencilerinin Kıyafet Protestosu

Bülent Ecevit Anadolu Lisesi'nde önceki gün "kıyafet denetimi" sırasında gergin dakikalar yaşandığı bildirildi.

Her hafta Çarşamba günleri okul bahçesinde öğrenci ve öğretmenlerin katılımıyla yapılan toplantı sırasında müdür Sibel Karakaya'nın bir kız öğrencinin eteğini parçalaması sonucunda söz konusu öğrencinin babasının okula gelmesiyle tartışmanın daha da büyüdüğü ve okuldaki bu gerginliğin güçlükle yatıştırıldığı biliniriyor.

Öğrenciler müdürün davranışını protesto etmek için derslere girmezken öğrenci velileri de okul müdürüne tepki gösterdiler.

Kız öğrencilerin etek boylarını, saç şekillerini ve bot ayakkabı giymesini beğenmeyen müdür erkek öğrencilere de saç ve ayakkabı konusunda çeşitli sınırlamalar getiriyor.

Yaşanan olaylar üzerine okula polislin geldiği ve tepki gösteren veliye de "okulu bastığı" gerekçesiyle dava açıldığı öğrenildi. Diğer yandan okul müdürü Sibel Karakaya'nın daha önce yaşanan bir olay nedeniyle bir öğretmen tarafından mahkemeye verildiği gelen haberler arasında...

Bu olaylara tepki veren bir velinin yazısı aşağıdadır:

"Bülent Ecevit Anadolu Lisesi öğrencilerinden birisinin velisiyim. Okula eğitim

görmek için giden çocuklarımız, okul idaresinin terörüyle karşı karşıyadırlar! Okul ve kıyafet kurallarına uymayan öğrenciler okul müdürü tarafından tartaklanıyor, hiçbir sebep sorulmadan etek altları

sökülüyor (çocuklarımızın okul içinde bu şekilde rezil edilmesine iznimiz yoktur!) ve hatta tokatlanma gibi bir şiddetle yüzyüze kalıyor! Okullarda bu gibi olaylara izin verilmemelidir, kurallara uymayan öğrenciler ancak disiplin kurulu tarafından cezalandırılabilir! (ki okulun kuralları okulu okul olmaktan çıkarıp hapisane haline getirdi) Olduğu gibi okulu, olaylara seyirci kalan diğer velileri ve sesi çıkmayan Eğitim Bakanlığını şiddetle kınıyorum!!!

BİR VELİ

Kavgamız

Yusuf ALKIM

Emperyalizme Karşı

Bugün bütün dünyayı kontrolü altında bulunduran kapitalist sistem, varabileceği en üst aşama olan emperyalizm aşamasına ulaşmıştır. Bu demektir ki artık kapitalizmin yapabileceği, daha doğrusu diyalektik gereği yapması gereken pek fazla seçenek kalmamıştır.

Bugün globalizm dedğimiz olgu eskisiyle kıyaslanamayacak kadar şiddetli ve zorunlu olarak ülkeleri birbirine bağlı ve muhtaç hale getirirken, kapitalistlere, yani para babalarına öylesine muazzam olanaklar sunmuştur ki, bu burjuva ağaları ulaşabilecekleri en üst zenginliğe ulaşmışlardır.

Bugün dünyanın en zengin ikiyüz tane para babasının toplam mal varlığı dünya nüfusunun yarısından fazlasının, yani yaklaşık dört milyar kişinin sahip olduğu mal varlığının toplamından fazla etmektedir ve iyimser kapitalist ekonomistlere göre on yıl içinde bu kat ve kat artacaktır. Yani tüm sektörlerde tekelleşme olacak, uluslararası büyük şirketler dünyanın her tarafında etkin rol oynayıp fiyatları diledikleri gibi belirleyecek, her türlü mal ve hizmetin üretimini birkaç para babasının vicdanına terk edilecektir.

Tabii ki bu kapitalizmin on sene daha yaşaması üzerine kurulmuş olan bir senaryodur. Ama görünen odur ki kapitalizm artık ömrünü doldurmak üzeredir. Bunu en gelişmiş kapitalistler ABD ve İngiltere'nin bugün içinde bulunduğu durumdan da anlayabiliriz. Bu kapitalistler ki dünyanın sonunu getirmeye can atıyormuşçasına kudurup yeterli bir neden gösterme gereği bile duymadan sırf kendi hegemonyalarını koruyabilmek için Ortadoğuyu birbirine kırdırıyorlar. Bunu da "Irak Halkına demokrasi götürüyoruz" safsatasıyla gizlemeye çalışıyorlar.

Ben bu yazıyı yazarken "Irak Savaşı" ilginç ve düşündürücü bir aşamada idi. Amerikan askerleri hiçbir direnişle karşılaşmadan Bağdat'ın merkezine kadar girmiş ve Saddam'ın heykelini devirmişti. İlginç olansa ta en baştan beri adını duyduğumuz Irak Ordusu'nun en güçlü birimi olan ve sayılarının yüzbin civarında olduğu tahmin edilen "Cumhuriyet Muhafızları"nın ortalıkta görünmemesi. Bilmiyorum belki siz bu satırları okurken bu güçler de teslim olmuş olacak, ama şüphe eminim ki bu savaş bu kadar kolay bitmeyecek. Nasıl ki 1965'te Kuzey Vietnam'a savaş açan Amerika tüm şehirleri ele geçirmesine rağmen, savaş sekiz sene sürmüştür ve bu sürede 60.000 civarında Amerikan askeri Viet Kong'lar tarafından gerilla taktikleriyle öldürülmüştür, benzer taktiklerin Irak halkı tarafından da kullanılması yüksek ihtimaldir. Tabii ki Irak Halkı ile Kuzey Vietnam Halkı'nı karşılaştırdığımızda büyük farklılıklar vardır ve bu fark da Saddam diktatöründen kurtulduğuna sevinen Irak Halkı'nın çok büyük bir bölümü maalesef Amerikan emperyalistlerine kukak açmakta, hatta onları kurtarıcı gibi görmekte, tıpkı Kıbrıs Türkü'nün 1974 sonrası içine düştüğü durum gibi, ama ülkesini emperyalist işgalcilerden kurtarmak için savaşan her halk bence devrimcidir ve desteklenmelidir. Irak Halkı içerisindeki anti-ışgal hareketinin güçlendiğini de haberlerden öğrenmekteyiz. Umarız ki bu hareket doğru ve sağlam bir şekilde güçlenir ve gerçek kurtarıcının ancak kendileri olabileceğini bizim kavradığımızdan daha kısa bir sürede kavrarlar.

Tüm bunların yanısıra emperyalist güçlerin yaptıkları açıklamalardan anlaşılmaktadır ki bu savaş Irak ile sınırlı kalmayacaktır.

Kudumuş bir hayvana benzeyen emperyalistler daha Irak Savaşı bitmeden kendilerine yeni avlar aramaya başlamışlardır. Görünürdeki yakın hedefler olarak Suriye, İran ve Kuzey Kore seçilmiştir. Kimbilir belki de ileride bizler de bu kudumuş hayvanların hedefleri haline geleceğiz.

İşte bu nedenledir ki biz sosyalistlere büyük görevler düşmektedir.

Dersini iyi çalışmış birer devrimci olarak zamanı geldiğinde, ki giderek yaklaşmaktadır, bize ve sınıfımıza düşen görevleri yapmak için hazır olmalıyız. Aksi takdirde kapitalistlerin zaferi kaçınılmaz olacaktır. Kurtuluşu getirecek olan proleterlerin örgütlü ve doğru ilkelere oturmuş olan sınıf mücadelesidir.

Marksizm ve Leninizm ilkelere dört elle sarılmalı ve örgütlü mücadelemizi her geçen gün bir adım daha ileriye taşımalıyız.

Herşey Marksist ve Leninist mücadele için...

Herşey Sosyalist Kurtuluş için...

İLO'ya Göre Dünya'da işsiz sayısı 180 milyon

Merkezi Cenevre'de bulunan Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) yeni raporuna göre, sanayileşmiş ülkelerde işsizliğin arttığı, 2002 yılı sonunda dünyadaki toplam işsiz sayısının 180 milyona ulaşmış olduğu ve 2015 yılına kadar bir milyar kişinin işsiz kalacağı açıklandı.

2003 yılı istihdam durumunda herhangi bir gelişme ihtimalinin bulunmadığı belirtilen raporda, işgücü piyasalarındaki zayıflıklar yüzünden "çalışan yoksulların" sayısında 1990'larda sağlanan azalma eğiliminin de tersine döndüğü kaydedildi.

Raporda ayrıca, bu durumdan özellikle kadınların ve gençlerin olumsuz biçimde etkilendiği ifade edildi.

Dünyanın geniş kesimlerinde toplumsal ve siyasal istikrar açısından son derece

olumsuz sonuçların yaratılmasını Küresel ölçekte çok yönlü bir ekonomik durgunlukla izah etmeye çalışılan ILO raporunda, bugünkü eğilimlerin sürmesi halinde işsizlerin ve düşük ücretle çalışmak zorunda kalanların sayısının çarpıcı bir biçimde artacağı kaydedildi.

ILO'nun "Küresel İstihdam Eğilimleri" başlıklı raporunda, dünyadaki işsiz sayısının daha önce görülmemiş bir artış göstermesinin sebebi de, basitçe, dünya ekonomisini iki yıldır etkileyen durgunlukla izah edilmeye çalışılmaktadır.

Rapora göre, 2000 yılı başında 160 milyon olarak belirlenen dünyadaki toplam işsiz sayısı, iki yılda 20 milyon artarak 2002 yılı sonunda 180 milyon oldu.

Sanayileşmiş ülkelerde artış

Raporda ayrıca, sanayileşmiş ülkelerdeki istihdamın 2000 ile 2002 yılları arasında azaldığı, genel olarak değerlendirildiğinde ise sanayileşmiş ülkelerdeki işsizlik oranının "kararlı" biçimde arttığı bildirildi.

ILO raporuna göre, Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde işsizlik, 2000 yılında yüzde 7.8 iken, 2002 yılında yüzde 7.6 olarak gerçekleşti. Buna karşılık sanayileşmiş olarak değerlendirilen diğer ülkelerde, 2000 yılında yüzde 6.1 olan işsizlik oranı, 2002 yılında yüzde 6.9'a çıktı.

Bu arada, Kuzey Amerika'da işsizlik oranı 2001 ve 2002 yıllarında hızla artarak yüzde 4.8'den yüzde 5.6'ya, Kanada'da da yüzde 7.2'den yüzde 7.6'ya ulaştı.

K.T.TİCARET ODASI SEÇİMLERİNDE BURJUVA BARIŞ YANLILARI EZDİ GEÇTİ!

10 Mayıs günü Yakın Doğu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Kongre Merkezi, Lefkoşa'da gerçekleştirilen KTTO genel kurulunu Ali Erel ve ekibi ezici bir çoğunlukla kazandı.

Annan planı çerçevesinde Toplum'un yaklaşık 6 aydan buyana sürdürdüğü mücadeleye etkin olarak katılan ve Bu Memleket Bizim Platformu'nun yanında yer alan Ali Erel önderliğindeki KTTO yönetimi işgal güçlerini ve onların kukla rejiminin yöneticilerini rahatsız etmekteydi.

İşgal Rejimi'nin yasa dışı askeri ve sivil faşist güçleri aylardır Ticaret Odası yönetimini devirmek ve kuklalarını başa getirmek için iş çevrelerine baskı uygulamaktaydı. Özellikle genel kurulun yaklaştığı son haftalarda baskılar iyice artmıştı. Kendilerine boykot, mallarını satın almama gibi tehditler karşısında, önce Boyacılar'ın başını çektiği ve askeri indirime ve askeri kantinlere mal satan bir grup büyük tüccar Erel ve ekibine karşı "3 barış ve AB" adını verdikleri bir muhalif grup oluşturdular. Gerçek amaçlarının KTTO'yu statükocuların istediği çizgide terbiye etmek olduğunu gizlemek için kendilerini halkın barış ve AB taleplerinin arkasına saklamak zorunda kalan bu statükocu grup, ellerinde kendilerine bağımlı bazı küçük işadamlarından baskı yolu ile aldıkları vekaletlerle (proxy) genel kurula geldiler. Ama KTTO kitlesinin büyük çoğunluğunu oluşturan küçük işadamları ve esnaf

baskılar karşısında yılmak yerine bilendi. Bu güne kadar 20-30 kişi ile yapılan KTTO genel kuruluna, ilk defa 1000'İN ÜZERİNDE ÜYE KATILDI. Üyelerin bu katılımı, oylarını TC ile ticaret yapan büyük tüccarlara teslim etmeyerek statükocuları alaşağı etmek için bir kararlılık gösterisi olarak

yorumlanmalıdır. Baskılar artık küçük tüccarlardan da geri tepmeye başladı.

İster askeri, isterse sivil bürokrasiden olsun, baskılara karşı halkımızın isyanı devam ediyor. Halkımız statükoyu değiştirmeye kararlı.

Nitekim varlıkları üye kitlesinin dörtte birini bile geçmeyen statükonun temsilcileri, birkaç tane Maşa'nın önderliğinde toplantıyı provoke edip olay çıkarmayı ve toplantının iptalini sağlamaya çalıştılar. Ancak çoğunluk, öfkesine rağmen olağanüstü soğuk kanlı ve bilinçli davranarak bu provokasyonu da boş çıkarınca, statükocular salonu terketmek zorunda kaldılar.

Bu seçimler KTTO'nun yönetiminin işbirlikçi statükoculardan, AB barış ve çözüm yanlılarına geçtiğini göstermektedir.

Bu seçimler halkımızın güçbirliği yapması halinde her türlü seçim düzenbazlığını boşa çıkararak seçim zaferi kazanabileceğini göstermiştir.

Bu seçimler Kıbrıs Türk Halkının demokratik başkaldırısının devam ettiğini göstermiştir.

Bu seçimler bundan sonraki görevin "barış ve demokrasi cephesi" olarak tek bir blok partisi ve tek gündemle "Barış ve Annan planı çerçevesinde çözüm, statükoya son" gündemiyle örgütlenme ve seçimlere katılmamız halinde statükocu Denktaş-Eroğlu ve Serdar Denktaş rejimini, Türkiye ve Anglo-Amerikan işbirlikçilerini hezimete uğratabileceğimizi göstermiştir.

ÇAĞRI

Aşağıdaki çağırı, Emeğin Partisi (EMEP), Türkiye Komünist Partisi (TKP), Özgürlük ve Demokrasi Partisi (ÖDP), Yunanistan Komünist Partisi (KKE), İngiltere Sosyalist Emek Partisi (SLP)'ne gönderilmiş onlardan bu konuda destek ve yardımları istenmiştir. Şu ana kadar onlardan herhangi bir tavır geri gelmemiştir. Okurlarımızı ve bu parti üyelerini ileride bu konudaki gelişmelerle ilgili olarak tekrar bilgilendireceğiz.

TÜRKİYE, YUNANISTAN VE İNGİLTERE'NİN TÜM BARİŞ VE DEMOKRASİ TARAFI; SAVAŞ VE EMPERYALİZM KARŞITI; VE DEVRİMCI-KOMÜNİST ÖRGÜTLERİNE ÇAĞIRIMIZDIR.

Birleşmiş Milletler tarafından Kıbrıs sorununun çözümü amacıyla önerilen Annan Planı'nın emperyalist-sömürgeci karakteri gayet barizdir.

Britanya hükümeti, bu planın görüşülmesi sırasında Kıbrıs'taki üslerinin topraklarının yarısını yeni kurulacak Kıbrıs Cumhuriyeti'ne

devredeceğini ilan etmiştir. Bu teklifin, anlaşmanın red edileceği gayet iyi bilindiği için yapıp yapılmadığı, ilerideki anlaşma döneminde ortaya çıkacaktır.

Bu arada, anlaşmanın elde edilememesi konusunda Annan Planı'nın sürekli olarak "anavatanlara" gönderme yaptığı, Britanya'ya ise hiç değinmediği açıktır. Bizim partimiz ise esas ele alınması gerekenin tamı tamına da Britanya olması gerektiği görüşündedir.

Britanya'nın ülkemizdeki konumu açıktan açığa sömürgeci. Ülkemiz topraklarının yaklaşık yüzde üçü bu ülke tarafından askeri üs olarak, bölge ülke ve halklarını tehdit etmek için, son Irak savaşında olduğu gibi bölge ülke ve halklarına karşı savaş yürütmek için kullanılmaktadır. Bu üsleri kaybetmek istemeyen Britanya hükümeti sürekli olarak ülkemizde gericiyi desteklemiş, ülkemiz milletleri arasında düşmanlıkları körüklemiştir. Ülkemizde yaşanmış olan tüm bireysel öldürme ve kitlesel katliamlardan doğrudan sorumludur. Britanya Hükümeti'nin bugünkü Kıbrıs işlerinden sorumlu olan

diplomat tamı tamına Rwanda-Burindi katliamında Allbright ile birlikte kötü ün sahibi olan Lord Hannay'dır.

BM, Kıbrıs'taki Britanya üslerine karşı çıkmayarak, bu üsler üzerinden Kıbrıs topraklarına başka bir ülkenin el koymasını onaylayarak sömürgecilğe karşı olması gerekliliğini yadsımaktadır.

AB, Kıbrıs'taki Britanya üslerini Kıbrıs Cumhuriyeti toprakları dışında topraklar olarak ele almayı kabullenerek, bir üyesinin başka bir üyesinin topraklarını işgalini onaylamakta, AB üyesi ülkelerin birbirlerinin topraklarına el koyamayacağı ilkesini yadsımaktadır.

Annan Planı'nın gerçekleşmesi için canla başla mücadele etmekte olan, ve sizlere önerdiğimiz kampanyaya katılmayacak olan partimiz, sizlerden Britanya'nın Kıbrıs'taki üslerine karşı ülkemizdeki tüm barış ve demokrasi taraftarı; savaş ve emperyalizm karşıtı; ve devrimci-komünist örgütlerle el ele vererek, ülkemiz, diğer ülkeler ve BM ve AB nezdinde bir kampanya başlatmanızı;

böylece Britanya'nın Kıbrıs'taki üslerinin topraklarının yarısının değil, tümünün ve derhal, hiçbir anlaşmayı beklemeden, Kıbrıs Cumhuriyeti'ne geri verilmesini talep etmenizi ve bu talebin Britanya Hükümeti, BM ve AB nezdinde gerçekleştirilmesini sağlamanızı istemektedir.

Yunanistan ve Türkiye'deki tüm barış ve demokrasi taraftarı; savaş ve emperyalizm karşıtı; ve devrimci-komünist örgütlerin böylesi bir çabanın kendi ülkelerinin emperyalizmine karşı çıkmadığı için, kendileri açısından burjuva-milliyetçi bir kampanya olarak algılanması görünüşe takılmaktır. Ve her halükarda, bu kampanyayı, Türkiye ve Yunanistan'ın ülkemizdeki konumuna değinmeden yürütmeyi sizlerden istiyenler de Kıbrıslılar olarak biziz.

Britanya hükümetinin ülkemizdeki sömürgecilğine karşı verdiğiniz destek için şimdiden sonsuz sevgi ve dayanışmamızı duyuruyoruz!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu**

Karl Marx'ın 185. Doğum Yıldönümü Üzerine

Karl Marx 5 Mayıs 1818'de Almanya'nın Trier kentinde doğdu. Babası avukat olan Marx, ilk ve orta eğitimi Trier kentinde tamamladıktan sonra, önce Bonn sonra da Berlin Üniversitesinde üniversite eğitimi yaptı. Üniversitede hukuk okuyan Marx, Berlin'de felsefe eğitimine ağırlık verdi ve daha 23 yaşındayken felsefe üzerine doktorasını tamamladı. Bu dönemde genç Marx, Hegel idealisti idi ve Hegel felsefesinden devrimci sonuçlar çıkarmaya çalışan "Sol Hegelciler" grubunun üyesi idi.

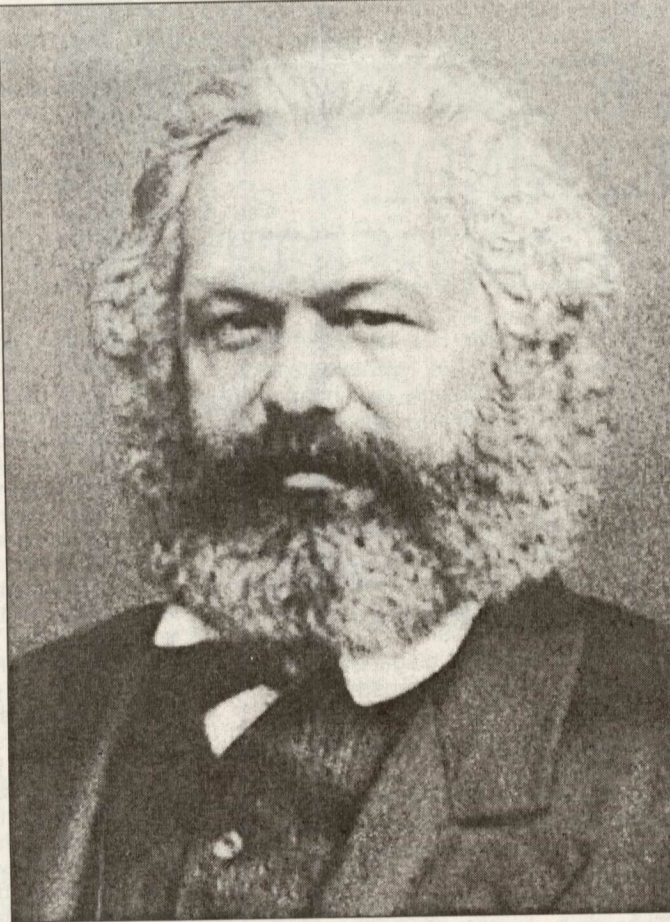
Üniversiteden mezun olduktan sonra Marx, Bonn'a taşındı. Orada profesör olmayı planlayan Marx, Prusya gericiyle karşı karşıya kaldı. Prusya gerici o dönemde devrimci ve materyalist olan akademisyenlere karşı saldırıya geçmişti. Ludwig Feuerbach'ın materyalist görüşleri Almanya'da süratle yayılıyordu ve Marx o dönemde Hegelcilik'ten Feuerbachçılık'a geçti. Idealizmi terk ederek materyalizme dört elle sarıldı.

Marx daha 24 yaşındayken devrimci gazete olan Rheinische Zeitung'un Baş Editörü oldu. Marx'ın devrimci yazıları bu gazetenin gerici tarafından kapatılmasına neden oldu. Ancak Marx durmadı. Fransa'ya giderek devrimci gazete basımı için çalışmalara başladı (Deutsch-Französische Jahrbücher). Bu gazeteyi Prusya'da gizlice dağıtmak sorun olduğundan ancak bir sayı çıkabildi. Marx daha ilk sayısından rejimi acımasızca eleştirmeye ve proletarya ve yığınlar çağrılarında bulunmaya başlamıştı bile...

Marx, 1844'te Paris'te iken onu ziyarete gelen, ömür boyu arkadaşlığının süreceği, Friderich Engels ile tanıştı. İkisi de devrimci materyalizmin dünya çapında yayılması için çalışmalar başlattılar. 1847'de gizli bir örgüt olan Komünist Liga'sına üye oldular ve Liga'nın önde gelen elemanları haline geldiler. 1847 yılında Londra'da gerçekleştirilen Komünist Liga'nın ikinci kongresi'nde kendilerine Liga'nın manifestosunu yazma görevi verildi. Komünist Partisi Manifestosu Marx ve Engels

tarafından Şubat 1848'de yayımlandı. Manifesto komünistlerin diyalektik materyalist dünya görüşünü, sınıf savaşımı teorisini ve proletarya'nın dünyadaki tarihsel rolünün komünist toplumu yaratmak olduğunu diyalektik gelişme çerçevesi içinde sergiledi.

Aradan 185 yıl geçmesine karşın, neden rejimler hala daha Karl Marx adından bile korkuyorlar?

Marx ve Engels Komünist Parti Manifestosu ile, diyalektik ve tarihsel materyalizmle, dünya proletaryasına kurtuluşun nasıl olacağını göstermişti. "İşçilerin zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyleri yoktur. Kazanacakları kocaman bir dünya vardır." Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!" diyordu Manifesto'nun son satırları.

1848-1849 Alman devrim döneminde

Marx, Almanya'ya geri döndü ve devrimci çalışmalarını orada devam ettirdi. Ancak gerici Marx'ın peşini bırakmadı. Devrim yenildiğinde rejim saldırıları artırdı ve Marx tekrar Paris'e daha sonra İngiltere'ye göç etmek zorunda kaldı.

1864'lerden sonra sınıf mücadelesi kabarmaya başlayınca, Marx Avrupa'nın çeşitli yerlerindeki işçi liderleriyle Enternasyonal İşçi Birliği'ni (Birinci Enternasyonal) kurdu ve onun öncülüğünü yaptı. Küçük burjuvazinin işçi sınıfının mücadelesini ve bilimini saptırmalarına karşı amansızca mücadele verdi. İşçileri pasifizme ve reformizme itecek her türlü burjuva siyasetine karşı işçileri uyardı.

Marx, insan toplumların gelişmesini incelerken ÜÇ alanın birbirine bağlı olduğunu görmüştü: 1) Diyalektik ve tarihsel materyalizm felsefesi, 2) Ekonomi politik ve 3) Sınıf savaşımı.

Evrenin karmaşık hazır şeylerden oluşmadığını, fakat görünüşte sabit olan, ancak sürekli olarak değişen karmaşık süreçlerden oluştuğunu gösteren Marx ve Engels, hiçbir şeyin durağan olmadığını, hareket ve madenin birbirinden ayrılmaz şeyler olduğunu Marxist diyalektik ve tarihsel materyalist öğretisi ile gösterdiler. Süreci durgun görünse de sürekli devam ettiğini, sanki her şey tekrardan oluyormuş gibi bir görüntü verse de spiral bir gelişme olduğunu, gelişmelerin zigzaglarla dolu olduğunu, gelişmenin belli bir noktada sızamalar ve devrimlerin yaşanmak zorunda olduğunu, bu sızamaların

antagonizmaların mücadelesinden kaynaklandığını ve bir noktadan sonra hızlı değişimlerin ortaya çıktığını kanıtlayan Marx, diyalektik materyalizmin tüm bilimlerin üstünde başka bir felsefeye ihtiyacı kalmadığını gösterdi.

Kendini diyalektik ve tarihsel materyalizmle donatmış olan Marx, Fransa'da sınıf savaşımının gelişmesini inceledi, bunun altında yatan nedenleri ve dünyada insanlık tarihinde, insanlığın

gelişmesinde oynadığı rolü ortaya çıkardı. Kapitalizmin yıkılışını ancak onun en devrimci sınıfı olan proletaryanın yapabileceğini kanıtlarla ortaya koydu ve proletaryanın örgütlenmesinin eline güçlü bir silah verdi. Bu, Marxist sınıf savaşımı öğretisini oluşturuyor.

Ancak sınıf savaşımının kaynaklandığı temel ekonomik temel olduğunu çok iyi bilen Marx, yaşamının büyük bir bölümünü içinde yaşadığı toplumun (kapitalist) ekonomik hareketinin yasalarını ortaya çıkarmaya harcadı. Marx kapitalist ekonomik ilişkilerin doğuşunu, gelişmesini inceledikten sonra kendi antagonizmalarından dolayı nasıl yok olacağını berrak bir şekilde sergiledi. Kapitalizmde var olan sosyal üretim ile artı-değer sömürsü arasındaki antagonizmanın sosyal paylaşımından yana çözüleceğini parlak bir şekilde kanıtladı. Burjuvazinin her türlü gayretine rağmen işçilerin sömürsünü örtemediğini gösteren Marx, işçilere kapitalizmin çelişkili ve antagonizmalarını göstererek bu sistemle nereden nasıl mücadele etmesini öğretti. Artı-değer teorisini, Marx'ın ekonomik teorisinin temel taşı olarak oluşturur. Bu inceleme ile Marxist ekonomi-politik öğretisi doğdu.

Marxist öğretisi ile donanmış olan dünya işçi sınıfı kapitalizme-emperyalizme karşı mücadelelerini sürdürmektedir. Marxist öğretisi ile donanmış olan Lenin-Stalin ve Bolşevikler, 1917'de Büyük Ekim Sosyalist Devrimini gerçekleştirdiler ve sosyalizm teorisinin doğruluğunu kanıtladılar. Ancak dünya toplumundaki çelişkilerin çatışmasında işçi sınıfı geçici olarak yenilgiye uğramıştır.

Marxizm'i kendine rehber alanlar, Marx'ın bu üç öğretisinin birbirinden ayrı olamayacağını da çok iyi biliyorlar. Marxist ekonomik öğretiyi kabul ettiğini söyleyip Marxist sınıf savaşımını reddedenler, işçi sınıfına burjuva düşüncüyü yaymaktan başka bir amaç gütmemektedirler.

Kıbrıs'ta militan barış hareketini ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti mücadelemizi ilerletmek için yaptığımız çalışmalarda Marx'ın şu meşhur sözleri belleklerimizdedir:

"Filozoflar dünyayı değişik şekillerde açıkladılar. Önemli olan onu değiştirmekti"

"Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz!"

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Mavi Basın-Yayın Ltd.

M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk